

poročevalec

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, 5. april 2006

Letnik XIV

Št. 7

Zakonodajna iniciativa Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini	2
Mnenje državnega sveta k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o prekrških - skrajšani postopek	5
Mnenje državnega sveta k predlogu resolucije o preprečevanju in zatiranju kriminalitete	6
Sklep državnega sveta ob obravnavi predloga za sprejem avtentične razlage 33. člena zakona o vrtcih	7
Sklep državnega sveta iz svoje pristojnosti	9
Sklepi državnega sveta ob obravnavanih vprašanih in pobudah	9
Možnosti izkoriščanja vetrne energije v Sloveniji s poudarkom na izgradnji vetrnih elektrarn na Volovji rebri nad Ilirsko Bistrico	17

Prva alineja 1. odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije - državni svet predlaga državnemu zboru sprejem zakonov

PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVI ZAKONA O DOHODNINI

Na podlagi prve alineje 97. člena Ustave Republike Slovenije je Državni svet Republike Slovenije na 42. seji, dne 15.3.2006, določil besedilo predloga zakona o spremembah in dopolnitvi zakona o dohodnini in ga na podlagi 114. člena poslovnika državnega zbora (Ur.l. RS, št. 35/2002) pošilja državnemu zboru v obravnavo in sprejem.

Ker gre pri spremembah zakona o dohodnini za manj zahtevne spremembe, se predlaga sprejem tega zakona po skrajšanem

postopku (prvi odstavek 142. člena poslovnika državnega zbora).

Državni svet na podlagi 95. člena poslovnika državnega sveta določa državno svetnico Marto Turk kot predstavnico državnega sveta na sejah državnega zbora in njegovih delovnih telesih pri obravnavi predloga zakona.

I. NASLOV ZAKONA

PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVI ZAKONA O DOHODNINI

II. UVOD

1. Ocena stanja in razlogi za sprejem zakona

Državni zbor Republike Slovenije je 23. 11. 2005 sprejel zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o dohodnini (ZDoh-1D). Državni svet Republike Slovenije je dne 30.11.2005 v zahtevi, da državni zbor ponovno odloča o zakonu, načelno sicer podprl spremembe in dopolnitve zakona, ki povečujejo konkurenčnost slovenskega davčnega sistema, ob tem pa ocenil kot nesprejemljive tiste zakonske rešitve, s katerimi naj bi sicer po zagotovilih Vlade Republike Slovenije dosegli preglednost, razumljivost in izvedljivost nekaterih že uveljavljenih rešitev, dejansko pa spreminjajo vrednostni sistem dotedanje ureditve, saj povečujejo neenakost in socialno razslojenost v Sloveniji. Z uveljavitvijo novih zakonskih rešitev se nepravilno prerazporejajo davčna bremena, tako da se v manjši meri ohranja do sedaj veljavno politiko pri obdavčitvi tistih družbenih skupin, ki so najbolj občutljive. Zakon tako vpeljuje obdavčitev obresti na depozite za vse državljanke in državljane Slovenije. Ob tem, ko se znižuje davek na dobiček od kapitala, se za vse ostale davčna obremenitev povečuje. S 1. 1. 2008 se povsem ukinja posebna olajšava pri obdavčevanju obresti, medtem ko za leto 2006 velja neobdavčen del obresti v višini 300.000 SIT, v letu 2007 pa 150.000 SIT. Uveljavljena je torej rešitev, da bodo tako mali (brezposelni, delavci, upokojenci, študenti, dijaki) kot veliki varčevalci plačevali obresti ne glede na višino sredstev na varčevalnem računu.

Veljavna ureditev neenakopravno obravnava javne funkcionarje ki funkcijo opravljajo nepoklicno. V skladu z 29. členom zakona o dohodnini je mogoče uveljavljati le dejanske stroške prevoza in nočitve v zvezi z opravljanjem dela, ne pa tudi dnevnice, medtem ko se v davčno osnovo iz delovnega razmerja dnevnice ne vštejajo.

Prav tako zakon uvaja posebno obravnavo tistih, ki so prejeli obveznice iz naslova denacionalizacije. Z zakonskim določilom se obresti na obveznice, ki jih je upravičenec prejel kot odškodnino v skladu z zakonom, ki ureja denacionalizacijo, posebej izločijo kot predmet obdavčitve oziroma zanje velja 50 % olajšava. Gre torej za ozko skupino upravičencev iz denacionalizacije, ki so iz tega naslova prejeli za 200 milijard SIT obveznic in ki ob 6 % obrestni meri vsako leto do leta 2016 prejemajo 12 milijard SIT. Samo za njih velja, da jim bo država na ta način v naslednjih desetih letih omogočila določene olajšave pri plačilu davka na obresti.

2. Cilji, načela in poglavitne rešitve zakona

S predlogom zakona se želi na področju obdavčitve obresti na denarne vloge pri bankah in hranilnicah ter pri obdavčitvi obresti na obveznice denacionalizacijskih upravičencev vzpostaviti stanje, ki je veljalo pred zadnjo spremembo zakona. Rešitve predloženega zakona so zastavljene v smeri razbremenitve tistih zavezancev, ki varčujejo v manjših zneskih in bolj korektne porazdelitve davčnega bremena med zavezance. Potrebno je ohraniti določen neobdavčen del dohodka od obresti in iz obdavčitve izključiti večino malih varčevalcev z denarnimi depoziti pri bankah in hranilnicah. Zaradi posebnega pomena nekaterih oblik varčevanja in za določene vrste obresti določa predlog zakona oprostitvev v obliki letnega neobdavčenega zneska dohodka oziroma obresti na denarne depozite fizičnih oseb pri bankah in hranilnicah v Sloveniji.

Dnevnice, ki jih prejemajo funkcionarji, ki funkcijo, na katero so izvoljeni oziroma imenovani, opravljajo nepoklicno in katerih dohodki se obdavčujejo z dohodnino na podlagi 26. člena zakona o dohodnini, predstavljajo povračilo stroškov prehrane, zato je smiselno, da se ne upoštevajo v davčno osnovo.

S črtanjem zakonskega določila, ki na poseben način obravnava imetnike denacionalizacijskih obveznic in izloča del obresti na obveznice v višini 50 % kot predmet obdavčitve, se zagotavlja pravičnejša obravnava davčnih zavezancev.

To je tudi v nasprotju z veljavno prakso Evropske unije, saj se uvaja različno obdavčitev kapitalskih dobičkov glede na način pridobitve vrednostnega papirja.

3. Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih

Na podlagi pregleda ureditev obdavčitve obresti na bančne depozite je razvidno, da v članicah EU na tem področju ne obstaja enotna ureditev. Direktiva Sveta 2003/48/EC EU o obdavčitvi obresti - ki je že implementirana v našo nacionalno zakonodajo, zavezuje tako Slovenijo kot ostale članice EU k avtomatski izmenjavi podatkov o plačilu obresti rezidentom drugih držav članic EU za davčne namene, ne predpisuje pa oblike nacionalnega sistema obdavčenja niti eksplicitno ne določa, da mora le-ta obstajati. Tako posamezne države lahko v celoti izključijo obresti na bančne depozite iz sistema obdavčitve ali pa iz obdavčitve izključijo določeno vsoto obresti, lahko pa te tudi v celoti obdavčijo.

V celoti neobdavčene so obresti od bančnih depozitov v Republiki Estoniji in v Republiki Litvi.

V Kraljevini Belgiji so obresti od bančnih depozitov do višine 1.550 evrov na leto davka proste, presežek pa je obdavčen s 15 % davčno stopnjo. V Zvezni republiki Nemčiji je ta znesek nekoliko nižji in znaša 1.370 evrov, presežek pa je obdavčen s 30 % davčno stopnjo.

Kraljevina Nizozemska ima v svoji dohodninski zakonodaji predvideno davčno oprostitve na posamezno gospodinjstvo za bančne depozite do višine 19.252 evrov. Za preostali del bančnega depozita se zakonsko domneva, da je obrestovan po 4 % obrestni meri in se obdavči s 30 % davčno stopnjo. Obresti iz bančnih depozitov rezidentov Republike Irske starih 65 ali več let niso obdavčene.

4. Ocena finančnih posledic zakona za državni proračun in druga javna finančna sredstva

Predlagane spremembe zakona bodo imele finančne posledice na državni proračun, saj bo prišlo na prihodkovni strani z ukinitvijo olajšave v višini 50 % zneska obresti na obveznice denacionalizacijskim upravičencem do pozitivnih učinkov, medtem ko bo oprostitve v obliki letnega neobdavčenega zneska obresti na denarne depozite ter neobdavčitev dnevnic imela nasprotni finančni učinek. Predlog zakona ne bo imel finančnih posledic na druga javna finančna sredstva.

5. Druge posledice, ki jih bo imel sprejem zakona

Predlagane spremembe zakona nimajo drugih posledic.

III. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V zakonu o dohodnini (Ul. r. RS, št. 21/06- uradno prečiščeno besedilo) se v drugem stavku četrtega odstavka 29. člena za besedo "storitev" doda besedi "ter dnevnice".

2. člen

Črta se 6. točka 71. člena.

3. člen

V 126.b členu se številka "300.000" nadomesti s številko "240.000".

4. člen

Črta se drugi odstavek 141. člena.

5. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

IV. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu:

Dnevnice, ki jih prejema funkcionarji, ki funkcijo, na katero so bili izvoljeni oziroma imenovani, opravljajo nepoklicno in kateri dohodki se obdavčujejo z dohodnino na podlagi 26. člena zakona o dohodnini, predstavljajo povračilo stroškov prehrane. Zaradi tega je nesprejemljivo, da so povračila stroškov prehrane predmet obdavčitve po zakonu o dohodnini. Dnevnice kot povračilo stroškov prehrane so bile tudi po prej veljavni ureditvi izvzete oziroma je bilo možno zniževati osnovo za dohodnino po metodi uveljavljanja dejanskih stroškov. Z veljavno ureditvijo so neenakopravno obravnavani vsi javni funkcionarji, ki funkcijo opravljajo nepoklicno.

K 2. členu:

Vrnitve premoženja in odškodnine, ki so jih prejeli denacionalizacijski upravičenci v skladu z zakonom o denacionalizaciji, sodijo med kategorije, ki so oproščene plačila dohodnine. Z zakonsko rešitvijo, ki izenačuje ugodnejši davčni položaj tistih, ki prejema obresti iz naslova odškodnine v skladu z zakonom, ki ureja denacionalizacijo, se na kapitalskem trgu vzpostavlja enakopraven položaj za vse davčne zavezance.

K 3. členu:

Glede na trend zmanjševanja obrestnih mer na bančne depozite je primerno znižanje davčne osnove tako, da bo obdavčen znesek obresti nad 240.000 SIT in ne znesek obresti nad 300.000 SIT.

K 4. členu:

Z zakonsko rešitvijo se vzpostavlja trajna olajšava oziroma neobdavčen dohodek od obresti na depozite. Veljavna ureditev določa, da za obdavčitev obresti iz hranilnih vlog v letih 2006 in 2007 velja prehodna rešitev, in sicer so v letu 2006 obresti do zneska 300.000 na letni osnovi oproščene plačila dohodnine, v letu 2007 pa do višine 150.000 tolarjev, stopnja davka pa znaša v teh dveh letih 15 %. V letu 2008 zakon ne predvideva več posebnih olajšav pri obdavčevanju obresti.

K 5. členu:

S tem členom se določa začetek veljavnosti zakona.

V. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

29. člen

(davčna osnova)

- (1) Osnova za dohodnino (v nadaljnjem besedilu: davčna osnova) od dohodka iz delovnega razmerja je dohodek iz 25. člena tega zakona, zmanjšan za obvezne prispevke za socialno varnost, ki jih je na podlagi posebnih predpisov dolžan plačevati delojemalec.
- (2) Obvezni prispevki za socialno varnost, ki so primerljivi z obveznimi prispevki za socialno varnost v Sloveniji in jih delojemalec plačuje v sklad, priznan za davčne namene v katerikoli drugi državi, se pri ugotavljanju davčne osnove od dohodka iz 25. člena tega zakona odštejejo pod pogojem, da fizična oseba ni bila rezident Slovenije neposredno pred začetkom opravljanja dela iz delovnega razmerja v Sloveniji in je v tem času že prispevala v navedeni sklad.
- (3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se v davčno osnovo od pokojnin, nadomestil in drugih dohodkov iz naslova pokojninskega in invalidskega zavarovanja šteje dohodek, kot je odmerjen v skladu z zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju in v skladu z drugimi predpisi, zmanjšan za obvezne prispevke za socialno varnost, ki jih je na podlagi posebnih predpisov dolžan plačevati prejemnik teh dohodkov. Za določitev davčne osnove pri vdovski in družinski pokojnini se upošteva število družinskih članov, ki jo prejemajo. V davčno osnovo od navedenih dohodkov, prejetih iz tujine, se šteje dohodek, kot je odmerjen v skladu s predpisi.
- (4) Davčna osnova od dohodka iz prvega in drugega odstavka 26. člena tega zakona je vsak posamezni dohodek, zmanjšan za normirane stroške v višini 10% dohodka. Dejanske stroške prevoza in nočitve v zvezi z opravljanjem dela in storitev je mogoče uveljavljati, in sicer se priznajo na podlagi dokazil (računov) največ do višine, ki jo na podlagi 31. člena tega zakona določi vlada.
- (5) Davčna osnova od dohodka iz tretjega odstavka 26. člena tega zakona je vsak posamezni dohodek, zmanjšan za obvezne prispevke za socialno varnost, ki jih je na podlagi posebnih predpisov dolžan plačevati verski delavec.

71. člen

(oprostitev)

Dohodnine se ne plačuje od:

1. obresti, ki se zavezancu izplačajo iz naslova neupravičeno ali preveč odmerjenih in plačanih davkov in prispevkov;
2. obresti na pozitivno stanje na transakcijskem računu pri izvajalcu

- plačilnega prometa, in sicer največ v višini, ki jo izvajalec plačilnega prometa plačuje za depozite na vpogled;
3. dohodka iz življenjskega zavarovanja, ki je sklenjeno za primer smrti in se dohodek izplača zaradi smrti osebe;
4. dohodka iz življenjskega zavarovanja, pri katerem:
 - nastane pravica zahtevati izplačilo zavarovalne vsote po preteku desetih let od dneva sklenitve pogodbe o življenjskem zavarovanju,
 - sta sklenitelj zavarovanja in upravičenec do zavarovalne vsote ena in ista oseba, in
 - ni podana zahteva za izplačilo odkupne vrednosti police življenjskega zavarovanja pred potekom roka iz prve alineje te točke;
5. obresti iz varčevalne pogodbe po nacionalni stanovanjski varčevalni shemi, ki je sklenjena za obdobje deset let, razen obresti pri odstopu od te varčevalne;
6. 50 % zneska obresti na obveznice, ki jih je upravičenec prejel kot odškodnino v skladu z zakonom, ki ureja denacionalizacijo. Če je upravičenec po navedenem zakonu mrtev ali razglašen za mrtvega pred dnevom pravnomočnosti odločbe o denacionalizaciji, se za upravičenca štejejo njegovi dediči, ki jim je Slovenski odškodninski sklad oziroma Slovenska odškodninska družba izročila obveznice na podlagi pravnomočnega sklepa o dedovanju;
7. obresti od vplačil etažnih lastnikov v rezervni sklad, ki se vodijo na posebnem transakcijskem računu rezervnega sklada in jih upravnik nalaga v depozite pri banki v skladu s stanovanjskim zakonom.

126.b člen

(oprostitev dohodnine od obresti na denarne depozite pri bankah in hranilnicah)

V davčnem letu se seštevek davčnih osnov od obresti, ki jih doseže rezident, na denarne depozite pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v skladu s predpisi v Sloveniji ter pri bankah in hranilnicah drugih držav članic EU, zmanjša za 300.000 tolarjev.

141. člen

(obdavčitev obresti v letih 2006 in 2007)

- (1) Ne glede na določbo prvega odstavka 126.a člena tega zakona se obresti v letu 2006 in 2007 obdavčujejo po stopnji 15 %.
- (2) Ne glede na določbo 126.b člena tega zakona se seštevek davčnih osnov od obresti, ki jih doseže rezident, na denarne depozite pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v skladu s predpisi v Sloveniji, ter pri bankah in hranilnicah drugih držav članic EU, v letu 2007 zmanjša za 150.000 tolarjev, v letu 2008 in nadaljnjih letih pa se ne zmanjšuje.

Druga alineja 1. odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije - državni svet daje državnemu zboru mnenja o vseh zadevah iz njegove pristojnosti

Mnenje državnega sveta k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o prekrških - skrajšani postopek, EPA 672

Državni svet Republike Slovenije je na 42. seji, dne 15. 3. 2006, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

MNENJE k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o prekrških (ZP-1C) - skrajšani postopek

Državni svet je obravnaval predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o prekrških, ki ga je v obravnavo državnemu zboru po skrajšanem postopku predložila Vlada Republike Slovenije.

Državni svet meni, da je mogoče sprememba zakona zaradi prilagoditve glob iz tolarskih zneskov v evre nepotrebna in bi z enakim pristopom vseh ostalih zakonov zgolj obremenjevali Državni zbor Republike Slovenije. Predlagatelj že v uvodu predloga zakona (Ocena stanja in razlogi za sprejem zakona) omenja t.i. krovni zakon o uvedbi evra, ki je v pripravi. Smiselno bi bilo, da bi zakonodajalec vse tolarske zneske prevedel v evre s posebnim zakonom (npr. zakonom o uvedbi evra), podobno kot je to storila Irska z Zakonom o zamenjavi zneskov v evre - EURO CHANGEOVER (AMOUNTS) ACT iz leta 2001¹.

Predlog zakona v celoti spreminja 19. člen ZP-1. V uvodnem delu predloga zakona ni naveden vzrok za spreminjanje določb o uklonilnem zaporu, pri obrazložitvi člena pa je navedeno le, da „ne opredeljuje dovolj natančno procesnih pravil“. Državni svet meni, da je sprememba nomotehnično slabo izpeljana, sam člen pa je kljub spremembi še manj jasen kot prvotni. Novo določeni 19. člen je med drugim izpustil določila sedaj veljavnega 3. odstavka 19. člena o pritožbi zoper sklep o uklonilnem zaporu in rokih za odločanje, kar bi lahko vzbudilo (po mnenju članov komisije napačno) prepričanje, da zoper odločitev sodišča ni pritožbe, čeprav 74. člen ZP-1, ki ne bo spremenjen, jasno določa, da je zoper sodbo o prekršku, izdano na prvi stopnji, oziroma sklep, izdan na prvi stopnji, dovoljena pritožba na višje sodišče, če ta zakon ne določa drugače.

Določbe 19. člena lahko vzbudijo tudi dvome pri določanju uklonilnega zapora: veljavni ZP-1 je namreč v prvem odstavku 19. člena določil, da o uklonilnem zaporu odloči sodišče s sklepom *po uradni dolžnosti*, kar predlog zakona izpušča. Predlog zakona določa, da se storilca, ki deloma ali v celoti ne plača globe v določenem roku, prisili k plačilu tako, da se *določi* uklonilni zapor in da o njem odloči sodišče.

V povezavi s predlogom 19. člena zakona, po katerem o uklonilnem zaporu odloči sodišče (po uradni dolžnosti izpuščeno), in s prvim odstavkom 20. člena (Prisilna izterjava globe - *če uklonilni zapor ni bil določen* ali če storilec tudi po uklonilnem zaporu ne plača globe, se globa izterja prisilno) se lahko postavimo tudi na stališče, da določitev uklonilnega zapora ni obligatorna. Ali se opravi *ex offio* ali po prostem preudarku sodišča niti ni pomembno, pač pa je pomembno, da se s takšnimi členi, ki omogočajo več interpretacij, ruši pravna varnost.

Vsekakor bi kazalo zadnji stavek petega odstavka 19. člena (sodišče pri odločanju o predlogu upošteva vse okoliščine zadeve ter premoženjsko stanje in možnosti storilca za plačilo globe) uporabiti tudi pri samem določanju uklonilnega zapora (v tem primeru bi bilo potrebno v prvem odstavku dodati besedo "lahko" k besedni zvezi "določi uklonilni zapor"), saj je v nekaterih primerih že vnaprej jasno, da storilec ne bo mogel plačati globe ne glede na določitev uklonilnega zapora (berači, socialno zelo šibki sloji), oz. se zaradi slabe sposobnosti branja pravnih tekstov niti ne bo skliceval na določbe o opravi nalog v splošno korist. V takšnih primerih se namreč samo obremenjuje državni proračun ne glede na (majhno) višino izrečene globe.

Državni svet predlaga amandma na 49. člen predloga zakona in sicer:

V šestem odstavku 202.b člena se besedilo "pooblaščen organ socialnega varstva" nadomesti z besedilom "Center za socialno delo".

Obrazložitev:

V diktiji 202b. člena se naziv pooblaščenega organa socialnega varstva zamenja s Centrom za socialno delo, ker je le ta javni zavod na področju socialnega varstva, ki izvaja javno pooblastila. Sicer pa predlagatelj pravilno poimenuje Center za socialno delo v 3. točki 202. c člena.

Po seznanitvi s predlogom zakona s strani predlagatelja in sledeči razpravi je državni svet sprejel naslednje **sklepe**:

1. Državni svet podpira predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o prekrških, hkrati pa svetuje predlagatelju, da ponovno preuči nomotehniko drugega v povezavi s prvim odstavkom spremenjenega 19. člena zakona (8. člen predloga).
2. Državni svet meni, da pogosto spreminjanje zakona škodi zakonitosti in zaupanju v pravni red.
3. Urediti je potrebno problematiko zavarovanja oseb v primeru poškodb za čas opravljanja nalog v splošno korist.

Za poročevalca je bil določen državni svetnik mag. Adolf Zupan.

¹http://www.bailii.org/cgi-in/markup.cgi?doc=/ie/legis/num_act/2001/200116.html&query=euro&method=all

Mnenje državnega sveta k predlogu resolucije o preprečevanju in zatiranju kriminalitete, EPA 633

Državni svet Republike Slovenije je na 42. seji, dne 15. 3. 2006, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

MNENJE k predlogu resolucije o preprečevanju in zatiranju kriminalitete (REPZK)

Državni svet je obravnaval predlog resolucije o preprečevanju in zatiranju kriminalitete (RePZK), ki jo je v obravnavo državnemu zboru predložila Vlada Republike Slovenije.

Predlagatelj je pojasnil, da je omenjena resolucija strateški dokument, ki določa *cilje in načela* za uspešno preprečevanje in zatiranje kriminalitete, kar je razbrati tudi iz uvoda resolucije, ki naj bi bil samostojen dokument brez nacionalnega programa. Za izdelavo nacionalnega programa naj bi bila že določena delovna skupina na Ministrstvu za notranje zadeve, pri izdelavi programa pa naj bi izhajala iz resolucije. Na podlagi 135. člena Zakona o policiji (uradno prečiščeno besedilo, Ur. l. RS, št. 102/04 in 14/05) mora Vlada Republike Slovenije do 31. 1. 2007 izdelati nacionalni program preprečevanja in zatiranja kriminalitete ter ga poslati v obravnavo v Državni zbor Republike Slovenije, usmeritve, podane v resoluciji, pa predstavljajo (zgolj) temelj za njegovo izdelavo.

Državni svet je menil, da gre zgolj za nek dokument zgolj zaradi izdelave dokumenta, ki ga potrebuje birokracija za svoje delovanje. Resolucija namreč nima programa; gre za neobvezen dokument zgolj z navajanjem nekaj podatkov, kar bi lahko storili tudi v obliki poročila o stanju na nekem področju. V resoluciji je opaziti le eno konkretnost: namreč potrebo po nekem zakonu (zadnji odstavek pod tč. 5.2 resolucije)².

Po Poslovniku državnega zbora - PoDZ-1 (Uradni list RS, št. 35/02 in 60/04) je resolucija akt državnega zbora, s katerim državni zbor *ocenjuje stanje, določa politiko in sprejema nacionalne programe* na posameznih področjih (109. člen). Po tretjem odstavku 171. člena PoDZ predlog resolucije o nacionalnem programu predloži vlada. Iz določb PoDZ je jasno razbrati, da je *resolucija akt, v okviru katerega se sprejema nacionalni program*. Mnenje predlagatelja, da bo prvo predstavil državnemu zboru resolucijo in mu nato dodatno predstavil tudi samostojen nacionalni program, je po mnenju državnega sveta nepravilno in neekonomično. Tudi nacionalni program bo moral predstaviti v obliki resolucije, zato samostojno podana ocena stanja državnemu zboru služi le v seznanitev brez konkretnih ciljev na posameznih področjih, določenih časovnih obdobjih in prednostnih

² Da bi lahko uspešno odkrivali kazniva dejanja, so potrebne nekatere spremembe zakonodaje. To velja zlasti za področje nasilja v družini, gospodarske kriminalitete, pranja denarja v povezavi s financiranjem terorizma in transnacionalnim organiziranim kriminalom ter za področje varovanja kulturne dediščine in okolja. Prav tako je potrebna čimprejšnja dokončna implementacija evropskih predpisov zlasti na področju gospodarske kriminalitete, pranja denarja, varovanja okolja ter varstva kulturne in naravne dediščine.

nalog ter ukrepov za doseg te ciljev. Zgolj seznanitev s podatki je danes mogoča skoraj vsakemu državljanu iz javno dostopnih evidenc, ne da bi bila za to potrebna resolucija. Dokler v aktu ni navedenih jasnih pravil, iz njega ne more nič izhajati. Da bi bila resolucija učinkovita, bi morala vsebovati jasno določene naloge posameznih organov na področju kriminalitete in roke za njihovo izvršitev, kar bi moral določati nacionalni program, ki je osnovni strateški dokument iz nekega področja, katerega cilj je splošno izboljšanje stanja in kakovosti življenja na posameznem področju. V ta namen program določa cilje na posameznih področjih za določena časovna obdobja in prednostne naloge ter ukrepe za doseg te ciljev.

Cilji resolucije, ki se želijo doseči s prejemom resolucije so presplošni; z njimi se namreč strinja vsak in se ne bodo dosegli s samim sprejemom resolucije, pač pa so za to potrebni konkretni ukrepi. Določitev besednih zvez ciljev ("povečanje aktivnosti državnih organov in institucij civilne družbe v ustvarjanje kvalitetnega družbenega okolja s ciljem zmanjšati kriminaliteto in zagotoviti varno okolje; zagotavljanje boljšega in usklajenega delovanja zakonodajne, izvršilne in sodne veje oblasti in civilne družbe na področju preprečevanja in zatiranja kriminalitete; določitev ključnih področij varnostne politike in podaja usmeritev s ciljem, da se kriminalitetna politika vključi v politike, ki obravnavajo področja, ki lahko pomembno vplivajo na preprečevanje pojava kriminalitete") brez načinov za njihovo doseganje so premajhen napor za odpravo kriminalitete.

Predlagatelj v uvodu resolucije omenja, da "ni celovitega dokumenta, ki bi podal splošne usmeritve in opredelil vsa pomembnejša področja, določil odgovornosti za stanje ter zagotovil mehanizme za ocenjevanje stanja in nadzor nad izvajanjem sprejetih usmeritev in programov" pri čemer iz same resolucije ni razbrati odgovornosti za stanje, med mehanizmi za ocenjevanje stanja in nadzor nad izvajanjem sprejetih usmeritev in programov je omenjena le posebna ustanovitev posvetovalnega koordinacijskega telesa, sestavljenega iz predstavnikov državnih organov, strokovne javnosti, lokalnih skupnosti, civilne družbe in drugih, brez konkretnjšega "ključa" njegovega sestavljanja, medtem ko program niti ni določen.

Po seznanitvi s predlogom resolucije o preprečevanju in zatiranju kriminalitete s strani predlagatelja in sledeči razpravi je državni svet sprejel naslednje **sklepe**:

4. Državni svet ugotavlja, da Resolucija o strategiji nacionalne varnosti v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 56/2001) očitno ni dosegla pričakovanih ciljev, zato predložena resolucija pomeni novo prizadevanje za izboljšanje stanja na področju kriminalitete.
5. Državni svet predlaga, da Državni zbor Republike Slovenije pozove Vlado Republike Slovenije, da predlog resolucije dopolni s konkretnjšo določitvijo vsebine resolucije in roki za izpolnitev ukrepov.
6. Državni svet predlaga, da se v posvetovalno koordinacijsko telo za ocenjevanje stanja in nadzor nad izvajanjem sprejetih usmeritev in programov aktivno vključi tudi enega člana Državnega sveta Republike Slovenije.

Za poročevalca je bil določen državni svetnik mag. Adolf Zupan.

149. člen poslovnika državnega zbora - državni svet predlaga sprejem avtentične razlage zakona

Sklep državnega sveta ob obravnavi predloga državnega svetnika Marjana Maučeca za sprejem avtentične razlage 33. člena zakona o vrtcih

Državni svet Republike Slovenije je na 42. seji, dne 15. 3. 2006, obravnaval predlog državnega svetnika Marjana Maučeca za avtentično razlago besedila 33. člena zakona o vrtcih in na podlagi 86. člena poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99) sprejel naslednji

SKLEP:

Na podlagi 149. člena poslovnika državnega zbora državni svet predlaga Državnemu zboru Republike Slovenije, da sprejme avtentično razlago besedila 33. člena zakona o vrtcih (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo).

PREDLOG ZA SPREJEM AVTENTIČNE RAZLAGE 33. ČLENA ZAKONA O VRTCIH

I. NASLOV ZAKONA

Zakon o vrtcih (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo)

II. NAVEDBA ČLENA, ZA KATEREGA SE PREDLAGA AVTENTIČNA RAZLAGA

Besedilo 33. člena zakona o vrtcih se glasi:

33. člen (izvršilni predpis)

Lestvico, prejemke, ki se vštevajo v dohodek na družinskega člana, in premoženje, ki se upoštevajo za določitev plačila, način njihovega ugotavljanja ter način in postopek uveljavljanja znižanega plačila določi minister, pristojen za predšolsko vzgojo.

III. RAZLOGI ZA AVTENTIČNO RAZLAGO

V Uradnem listu Republike Slovenije št. 110/05 z dne 9. 12. 2005 je bil objavljen **Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o plačilih staršev za programe v vrtcih, ki je začel veljati 10. 12. 2005**. Uveljavitev sprememb in dopolnitev pravilnika je prizadela samostojne podjetnike in kmete, ki imajo v vrtce vpisane otroke, zaradi uvrstitve v višji plačilni razred in posledično povečanja plačil za programe v vrtcih, v nekaterih primerih v najvišji plačilni razred, brez upoštevanja predpisov, ki določajo ugotavljanje osnove za plačevanje obveznosti za podjetnike in kmete, da je zavarovalna osnova za samozaposlene zavarovance in za druge zavarovance, ki ne prejemajo plače, osnova za plačevanje prispevkov za socialno varnost, v katero se na podlagi prvega odstavka 209. člena zakona

o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Ur. l. RS, št. 104/05-UPB3) uvrstijo glede na **doseženi dobiček, v katerem niso upoštevani obračunani prispevki za obvezno zavarovanje ter znižanje in povečanje davčne osnove, razen razlike v obrestih, v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino.**

DODATNA OBRAZLOŽITEV ZA KMETE:

Starši, ki opravljajo kmetijsko dejavnost in so zavezanci za plačilo katastrskega dohodka (KD), so v letošnjem letu prejeli nove odločbe o višini plačila za program vrtca, s katerimi jim je naloženo neprimerno višje plačilo prispevka kot v preteklem letu.

Pravilnik o plačilih za programe v vrtcih v dodanem 4.a členu neenakopravno z ostalimi zaposlenimi razvršča tiste starše, ki se jim ugotavlja dohodek na osnovi višine katastrskega dohodka, v višje plačilne razrede in sploh ni pomembno, kakšna je višina mesečnega dohodka na družinskega člana. **Takšno ugotavljanje dohodka je povsem neutemeljeno in krivično.**

Za ugotavljanje dejanskega dohodka se za socialne transfere katastrski dohodek množi s faktorjem (za letošnje leto znaša 2,7), ki ga po posebni metodologiji določi delovna skupina, ki jo sestavljajo predstavniki Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve, Ministrstva za šolstvo in šport, Ministrstva za finance, Statističnega urada RS, Geodetske uprave RS, Zavoda RS za zaposlovanje, Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje in Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije. Državni svet meni, da je le na ta način ugotovljeni dohodek lahko merilo.

Državni svet domneva, da predlagatelji 4.a člena ne vedo, kaj pomeni KD v višini 100.000 SIT letno - pomnoženo z letošnjim faktorjem je to 270.000 SIT na leto. Če vzamemo za primer le tričlansko družino, je to 7.500 SIT na mesec na osebo! Naše kmečke družine pa so mnogo številčnejše, torej je tudi dohodek na družinskega člana toliko nižji.

DODATNA OBRAZLOŽITEV ZA PODJETNIKE:

V spremenjenem šestem odstavku 4. člena pravilnika je določeno, da se kot dohodek iz dejavnosti šteje dobiček, ugotovljen z odločbo o odmeri davka od dohodka iz dejavnosti brez upoštevanj znižanj in olajšav, povečan za zavarovalno osnovo v skladu z zakonom, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

Državni svet meni, da navedena določba ne odraža pravilno višine doseženega dohodka iz dejavnosti. Zavarovalna osnova je za samozaposlene zavarovance in za druge zavarovance, ki ne prejemajo plače, osnova za plačevanje prispevkov za socialno varnost, v katero se na podlagi prvega odstavka 209. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Ur. l. RS, št. 104/05 -

UPB3) uvrstijo glede na **doseženi dobiček, v katerem niso upoštevani obračunani prispevki za obvezno zavarovanje ter znižanje in povečanje davčne osnove, razen razlike v obrestih, v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino.**

Zasebniki so se uvrstili v ustrezno zavarovalno osnovo na podlagi zadnje odmerne odločbe o davku iz dejavnosti in glede na podatke o povprečni oziroma minimalni plači za leto, na katerega se nanaša davek iz dejavnosti, po novem pa se uvrstijo v zavarovalno osnovo na podlagi podatkov iz zadnjega oddanega davčnega obračuna. Iz odmernih odločb kot tudi iz davčnega obračuna zavarovalna osnova ni razvidna, saj se le-ta v poslovnih knjigah nikjer ne evidentira, evidentirajo pa se prispevki za socialno varnost.

Zavarovalna osnova, od katere plačuje zasebnik prispevke za socialno varnost, se torej določi glede na višino doseženega dobička in jo za potrebe ugotavljanja višine dohodka iz dejavnosti ne moremo še enkrat prištevati doseženemu dobičku. Zavarovalna osnova je v skladu z zakonom, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje, določena za posamezni mesec, iz besedila spremenjenega 4. člena pravilnika pa tudi ne izhaja način izračuna zavarovalne osnove, ki se prišteje ugotovljenemu dobičku iz odmerne odločbe.

Državni svet predlaga, da se za potrebe ugotavljanja dohodka iz dejavnosti za namene uvrščanja v plačilne razrede za ta dohodek šteje dobiček, ugotovljen na podlagi odmerne odločbe oziroma davčnega obračuna, brez upoštevanja obračunanih prispevkov za obvezno zavarovanje, povečanj in znižanj davčne osnove ter davčnih olajšav.

Povečanje plačil za programe v vrtcih za izkazane prihodke na osnovi novega 4.a člena pravilnika je neustrezno, saj **samo prihodki niso pokazatelj ekonomske moči podjetnika. Edini pokazatelj ekonomske moči podjetnika, ki je tudi podlaga za odmero vseh njegovih pravic oziroma obveznosti, je podjetnikov dobiček.**

S spremembo pravilnika je tako v nasprotju z neustreznimi drugimi zakoni minister presegel pristojnosti, določene v 3.

členu zakona o vrtcih, in s tem pravilnik ni v skladu z zakonom o vrtcih.

Zakon o vrtcih v 33. členu določa, da lestvico, prejemke, ki se vštevajo v dohodek na družinskega člana, in premoženje, ki se upoštevajo za določitev plačila, način njihovega ugotavljanja ter način in postopek uveljavljanja znižanega plačila določi minister, pristojen za predšolsko vzgojo, **s čimer pa zakonodajalec ni mislil, da to določa minister mimo predpisov, ki določajo ugotavljanje dohodka.** Ugotavljanje dohodka za samozaposlene in kmete določajo predpisi, ki urejajo poslovanje v kmetijstvu in podjetništvu ter davčna zakonodaja.

Zavezanci za plačilo prispevkov za programe v vrtcih so po naši zakonodaji starši in nikakor ne podjetje ali kmetija, pa čeprav gre tu za samozaposlene, ki si plače ne izplačujejo. Zato je za njih določen način ugotavljanja dohodka po 209. členu zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

Zato se mora tudi za starše, ki pridobivajo dohodek kot zaposleni v samostojnem podjetju ali na kmetiji, le-ta deliti na družinskega člana, kot se deli dohodek, ki ga starši pridobivajo kot zaposleni drugje.

IV. PREDLOG BESEDILA AVTENTIČNE RAZLAGE

33. člen zakona o vrtcih se razume tako, da minister, pristojen za predšolsko vzgojo, lestvico, prejemke, ki se vštevajo v dohodek na družinskega člana, in premoženje, ki se upoštevajo za določitev plačila, način njihovega ugotavljanja ter način in postopek uveljavljanja znižanega plačila določi **v skladu s predpisi, ki določajo ugotavljanje prejemkov, ki se vštevajo v dohodek na družinskega člana.**

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Marjan Maučec.

Prvi odstavek 86. člena poslovnika državnega sveta - državni svet sprejema sklepe iz svoje pristojnosti

Sklep državnega sveta **ob obravnavi pooblastila kolegiju državnega sveta**

Na podlagi tretjega odstavka 22. člena poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) je Državni svet Republike Slovenije na 42. seji dne 15. 3. 2006

pooblastil

kolegij državnega sveta iz prvega odstavka 22. člena poslovnika za sprejem aktov državnega sveta, ki so kadrovske, finančne in organizacijske narave, če gre za:

- manjše spremembe ali dopolnitve aktov,
- uskladitve aktov z zakoni in drugimi predpisi oziroma z odločbo Ustavnega sodišča.

Obrazložitev:

Kolegij državnega sveta je dne 6. marca 2006 sprejel predlog, da predlaga državnemu svetu v sprejem pooblastilo, na podlagi katerega bi lahko kolegij sprejemal spremembe in dopolnitve aktov državnega sveta, ki so opredeljeni v tretjem odstavku 22. člena poslovnika državnega sveta. To pomeni, da bi lahko kolegij sprejemal

spremembe in dopolnitve aktov o organizaciji in delu službe državnega sveta, o sistemizaciji delovnih mest, kadrovski načrt ipd.

V skladu z veljavnim poslovníkom državni svet med drugim sprejema ustrezne akte, ki urejajo pogoje za delo državnega sveta. Obstoječa določba v tretjem odstavku 22. člena omogoča državnemu svetu, da lahko pooblasti kolegij za sprejem odločitev kadrovske, organizacijske in finančne narave.

S predlagano rešitvijo ne bi posegli v obstoječ način sprejemanja aktov, temveč se le poenostavlja postopek sprejemanja manjših sprememb in dopolnitev aktov, to je v okviru materije oziroma pravic in obveznosti, ki jih ureja že temeljni akt ali pa je predlagano besedilo uskladitvene narave z zakonom, drugimi predpisi oziroma odločbo ustavnega sodišča. Manjše spremembe in dopolnitve aktov je potrebno razumeti tako, da gre le za posege v posamezne elemente aktov, ki ne pomenijo povečanja potrebnih finančnih sredstev, določenih v finančnem načrtu državnega sveta.

Sestava kolegija zagotavlja, da pri sprejemu omenjenih odločitev sodelujejo vse interesne skupine.

Prvi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa imajo pravico zahtevati od državnih organov pojasnila in podatke v zvezi z zadevami, ki jih obravnavajo

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA PROMET

na vprašanje državnega svetnika mag. Adolfa Zupana glede rekonstrukcije Šmarješke ceste v Novem mestu

Investitor Direkcija Republike Slovenije za ceste je v zvezi z rešitvijo problematike Šmarješke ceste G2-105 na odseku 0259 Mačkovec - Novo mesto (Krka) v Novem mestu vodila aktivnosti kot sledi:

- V letu 2000 je bil izdelan projekt rekonstrukcije od km 0,000 do km 0,550 (DPNM d.o.o.)
- Obseg projektne obdelave je bil zaradi neustreznih elementov ceste v km 0550 (priključek za Mačkovec) povečan za 170 m t.j. do km 0,720.
- V skladu z Zasnovo prometnega omrežja iz Odloka o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega

plana Občine Novo za obdobje 1986-2000 je bila med izdelavo projekta izdelana preveritev umestitve daljinske kolesarske povezave št. 910200 s potekom od Novega mesta do Mačkovca, ta je bila v projektne rešitve tudi vključena.

- Na osnovi izdelanega idejnega projekta je Mestna občina novo mesto pristopila k pripravi lokacijskega načrta (GPI Novo mesto).
- Odlok o lokacijskem načrtu za rekonstrukcijo Šmarješke ceste G2-105/0259 v Novem mestu od km 0,000 do km 0,720 je bil sprejet dne 21.5.2006 (Ur.l., št. 46/2003).
- V skladu z dovoljenimi tolerancami je bila začetna stacionaža

- rekonstrukcije prestavljena na km 0,070, zaradi ustrezne ureditve priključka deviacije 1-12 po lokacijskem načrtu "Avtocesta na odseku Hrastje-Lešnica".
- V letu 2003 je bil izdelan PGD in PZI rekonstrukcije Šmarješke ceste od km 0,070 do km 0,720 (GIRI d.o.o.), z bogatimi elementi glavne vpadnice v Novo mesto.
 - V mesecu avgustu 2005 je pričel postopek pridobivanja zemljišč za rekonstrukcijo, ki pa je bil zelo otežen zaradi nepripravljenosti lastnikov zemljišč za prodajo.
 - Ker je v gradnji iz programa avtocest vzporedna bodoča glavna cesta G2-105, ki se preko krožišča pri tovarni Krka navezuje na cesto proti Metliki, je podan predlog za prekategorizacijo sedanje Šmarješke ceste v občinsko cesto.
 - Po izračunih prometne študije mesta Novo mesto in dopolnitve s primerjalno analizo variant obvoznice se bo prometna obremenitev po izgradnji avtoceste znatno zmanjšala in bo znašala 7610 vozil dnevno na Šmarješki cesti, kar predstavlja znatno zmanjšanje prometa.
 - Na podlagi navedenih ugotovitev je bilo na sestanku med predstavniki Direkcije Republike Slovenije za ceste, Krajevno skupnostjo Ločna - Mačkovec in Mestne občine Novo mesto dne 15.2.2006 dogovorjeno, da Direkcija Republike Slovenije za ceste pripravi projektno nalogo, ki bo upoštevala ugotovitve študije prometa po izgradnji avtoceste.
 - Izdelana projektna naloga je bila posredovana v potrditev na Mestno občino Novo mesto, ki pa z predlogom ne soglaša. Direkcija Republike Slovenije za ceste predlaga sledeči normalni prečni profil:

vozišče	2X3,00 m	6,00 m
enostranski pločnik	1X1,50 m	1,50 m
bankina	1X1,00 m	1,00 m
berma ob hodniku	1X0,50 m	0,50 m

skupaj 9,00 m

- Mestna občina se ne strinja s predlaganim normalnim prečnim profilom in zahteve profil:

vozišče	2X3,25 m	6,50 m
pločnik in koles. površine	2X2,50 m	5,00 m
bankina/berma ob hodniku	2X0,50 m	1,00 m

skupaj 12,50 m

Direkcija Republike Slovenije za ceste bo po uskladitvi normalnega prečnega profila naročila novelacijo projekta in po izdelanem katastru nadaljevala z odkupom zemljišč.

Vprašanje državnega svetnika mag. Adolfa Zupana je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 6/06.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA ZDRAVJE

na vprašanje državnega svetnika Rada Krpača glede varstva hendikepiranih oseb

Državni svet je dne 15. 2. 2006 na Ministrstvo za zdravje in Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve naslovil vprašanje državnega svetnika g. Rada Krpača: »Kdo v Republiki Sloveniji skrbi za mlajše osebe, ki potrebujejo posebne oblike varstva, ki so praviloma hendikepirane po poškodbi glave, in ki ne izpolnjujejo pogojev za sprejem v nobeno obliko obstoječega institucionalnega varstva?«

Vprašanje institucionalnega varstva oseb po poškodbi glave sodi v delovna področja Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve, Ministrstva za šolstvo in šport ter Ministrstva za zdravje.

Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve v odgovoru navaja, da varstvo oseb s poškodbami glave na področju socialnega varstva zagotavljata dva zakona in več podzakonskih predpisov.

Zakon o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb (v nadaljevanju: ZDVRTPO - Uradni list SRS, št. 41/83) zagotavlja pravice do nadomestila za invalidnost, dodatka za tujo nego in pomoč, varstva v splošnih in posebnih socialnih zavodih ter varstva v drugi družini. Te pravice pridobijo najtežje telesno prizadete osebe, ki se ne morejo usposobiti za samostojno življenje in delo, in pri katerih je prizadetost nastala v otroški oz. mladostni dobi do dopolnjenega 18. leta starosti oz. v času rednega šolanja do dopolnjenega 26. leta starosti. Pri tem je pomembno, da te pravice osebe pridobijo z izpolnjenim 18. letom starosti oz. z dnem nastanka telesne prizadetosti v času do 26. leta starosti.

V primeru, ko takšna prizadetost nastane v obdobju od 18. do 26. leta starosti (pa se te osebe niso redno šolale) ali v obdobju po 26. letu starosti, se tem osebam (če izpolnjujejo pogoje) zagotavlja trajna denarna socialna pomoč in pravica do izbire družinskega

pomočnika po Zakonu o socialnem varstvu (Uradni list RS, št.36/04 -UPB in 69/05-odločba US). Navedeni zakon tem osebam zagotavlja tudi vse druge oblike varstva pri različnih izvajalcih socialnovarstvenih storitev.

Dosedanja praksa pri izvajanju varstva oseb s poškodbami glave kaže, da je poleg uveljavljanja zgoraj naštetih materialnih pravic po obeh zakonih, največji pritisk oz. najbolj željena oblika varstva vključitev v storitev vodenja, varstva ter zaposlitve pod posebnimi pogoji, ki jo izvajajo varstveno delovni centri (v nadaljevanju: VDC). Trenutno vsi VDC-ji v Sloveniji zagotavljajo varstvo 2.565 osebam, med katerimi so tudi osebe s poškodbami glave. Med 11 koncesionarji na tem področju sta dva koncesionarja (Zavod Zarja iz Ljubljane in Zavod Korak iz Kranja), ki izvajata to storitev izključno za osebe s poškodbami glave. Zavod Zarja poleg dnevnega varstva zagotavlja tudi celodnevno ali institucionalno varstvo.

Poleg VDC-jev pa seveda varstvo oseb s poškodbami glave zagotavljajo tudi drugi izvajalci socialno varstvenih storitev. Natančno število teh oseb, vključenih v različne oblike socialnega varstva, vključno z uveljavitvijo pravice do družinskega pomočnika, bo lahko ministrstvo podalo po zaključku obdelave podatkov, ki je v teku.

Ministrstvo za šolstvo in šport navaja, da vzgojo in izobraževanje otrok s posebnimi potrebami (v to skupino sodijo tudi otroci po poškodbi glave) ureja Zakon o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami (Uradni list RS, št. 54/00) ter podzakonski akti tega zakona. V odgovoru navaja, da ne razpolagajo s podatki o usmeritvi predšolskih otrok po poškodbi glave v katerikoli zavod za vzgojo in izobraževanje otrok s posebnimi potrebami, navaja pa možnost nastanitve v Bolnišnici dr. Franca Derganca v Stari gori.

Osnovnošolski otroci po poškodbi glave so lahko, glede na njihov status po opravljenih rehabilitacijskih postopkih, usmerjeni v program osnovne šole s prilagojenim programom in dodatno strokovno pomočjo, če gre za težje oziroma trajnejše posledice, pa v prilagojene programe osnovne šole oziroma v posebne programe vzgoje in izobraževanja. Omenjeni programi se izvajajo v osnovnih šolah s prilagojenim programom. Če je potrebno institucionalno varstvo pa tudi v dveh zavodih za gibalno ovirane oziroma v petih socialnovarstvenih zavodih, ki izvajajo posebne programe vzgoje in izobraževanja.

V primeru, ko pride do poškodbe glave tekom izobraževanja v srednji šoli, se lahko v času trajanja in neposredno po medicinski rehabilitaciji dijake usmerja v posebni program – Post rehabilitacijski praktikum, ki se izvaja v dveh skupinah Zavoda za invalidno mladino v Kamniku. Program lahko traja največ tri leta in ga dijaki obiskujejo glede na stanje svojega zdravja oz. glede na izide rehabilitacijskih postopkov. Za nekatere dijake to pomeni le premostitev začasnih težav pred nadaljevanjem izobraževanja v srednji šoli, za druge pa edino možno rešitev pred vključitvijo v katerokoli obliko usposabljanja v socialnovarstvenih institucijah, ki jih navaja Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve.

Zakon o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/2005) opredeljuje izvajanje zdravstvene obravnave na primarni, sekundarni in terciarni ravni. V okviru osnovne zdravstvene dejavnosti opravljajo socialnovarstveni zavodi, zavodi za usposabljanje in izobraževanje otrok in mladostnikov z motnjami v duševnem in telesnem razvoju zdravstveno nego in zdravstveno rehabilitacijo. Ti zavodi lahko organizirajo za svoje varovance tudi drugo osnovno zdravstveno dejavnost in specialistično konziliarno dejavnost v skladu z naravo dejavnosti zavoda in z mrežo javne zdravstvene službe.

V področnem dogovoru za zdravstveno dejavnost socialnovarstvenih zavodov in zavodov za usposabljanje za leto

2005 je bilo dogovorjeno, da bodo zavodi, skladno z razpoložljivimi kapacitetami zmogljivosti, zagotovili sprejem zavarovanih oseb iz bolnišnic, pri katerih je bolnišnično zdravljenje zaključeno in potrebujejo le še zdravstveno nego in storitve osnovne zdravstvene dejavnosti, česar iz socialnih ali strokovnih razlogov ni mogoče zagotoviti na bolnikovem domu. V dogovoru so bile planirane tudi povečane kapacitete za nove in dodatne kapacitete v socialno varstvenih zavodih za usposabljanje in varstvenodelovnih centrih ter nove in dodatne kapacitete v zavodih za rehabilitacijo po poškodbi glave za zdravstveno nego.

Kot že državni svetnik ugotavlja, pa obstoječe kapacitete ne zadoščajo potrebam. Zato je Vlada že pripravila besedilo predloga zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o socialnem varstvu, v katerem uvaja tudi novost, da bodo lahko v okviru mreže javne službe tudi javni zdravstveni zavodi, ki opravljajo zdravstveno dejavnost na sekundarni ravni, izvajali storitev celodnevnega institucionalnega varstva, če bodo to dejavnost opredeli v ustanovitvenim aktu zavoda in se registrirali v skladu s predpisi.

Problematika pa se bo reševala tudi v okviru ureditve vprašanja dolgotrajne nege. Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve skupaj z Ministrstvom za zdravje pripravlja zakon o zavarovanju za dolgotrajno oskrbo. Pogoji za izvajanje enovitega sistema dolgotrajne oskrbe bodo zagotovljeni do konca leta 2010, v sodelovanju z Ministrstvom za zdravje in Ministrstvom za šolstvo in šport pa bo pripravljen nov program izobraževanja kadrov za izvajanje integrirane dolgotrajne oskrbe za različne skupine uporabnikov.

*Vprašanje državnega svetnika
Rada Krpača je bilo objavljeno
v Poročevalcu št. 5/06*

ODGOVOR VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE

na vprašanje državnega svetnika Dora Hvalice glede financiranja projekta sistematičnega popisa vseh žrtev druge svetovne vojne in v času neposredno po njej

Državni svetnik Doro Hvalica je na Vlado Republike Slovenije naslovil naslednje vprašanje: Kdaj bo zagotovljeno polno financiranje projekta sistematičnega popisa vseh žrtev druge svetovne vojne in v času neposredno po njej ter spremljajoče raziskave, ki jo je Inštitut za novejšo zgodovino začel leta 1997 in naj bi jo po programu zaključil leta 2006?

Raziskovalno razvojni projekt z naslovom Smrtne žrtve med prebivalstvom na območju Republike Slovenije med drugo svetovno vojno in neposredno po njej, ki ga izvaja Inštitut za novejšo zgodovino, je bil v okviru vsebinskega sklopa – narodna identiteta, pluralnost in mednarodne integracije izbran na podlagi Javnega razpisa za izbiro raziskovalno – razvojnih projektov Ciljnega raziskovalnega programa »Konkurenčnost Slovenije 2001-2006« v letu 2002.

Za financiranje raziskovalnega projekta je bilo na podlagi objavljenih pogojev javnega razpisa predvideno tedanje Ministrstva za šolstvo, znanost in šport, medtem ko Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve v sofinanciranje projekta sprva ni bilo vključeno, vendar je Inštitut za novejšo zgodovino pred sklenitvijo pogodbe o izvedbi in financiranju projekta predlagal, da se z ustreznim deležem potrebnih finančnih sredstev vključi tudi to ministrstvo, saj se v skladu z

izvajanjem predpisanih nalog na področju varstva vojnih invalidov, vojnih veteranov in žrtev vojnega nasilja v okviru enega od delovnih področij ministrstva, pojavlja kot neposredni uporabnik rezultatov raziskovalnega projekta.

V skladu s pogodbo o izvajanju in financiranju raziskovalnega projekta »Smrtne žrtve med prebivalstvom na območju Republike Slovenije med 2. svetovno vojno in neposredno po njej« v okviru Ciljnega raziskovalnega programa »Konkurenčnost Slovenije 2001-2006«, ki so jo dne 23.10.2002 sklenili Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport in Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve kot financierja na eni strani ter Inštitut za novejšo zgodovino kot izvajalec na drugi strani, so bili medsebojno dogovorjeni predmet, roki in skupna vrednost projekta, način in roki financiranja ter druge medsebojne pravice in obveznosti pogodbenih strank.

Rok trajanja celotnega projekta je bil v skladu z 2. členom pogodbe določen za obdobje od 1.10.2002 do 30.9.2006, skupna pogodbeni vrednosti projekta za celotno obdobje trajanja projekta pa je znašala 36.000.000,00 SIT. Za izvedbo del v letu 2002 in 2003 je bilo s strani financierjev zagotovljenih in izplačanih 11.700.000 SIT, za izvedbo nadaljnjih faz in dokončanje projekta pa so pogodbene stranke na podlagi pozitivne ocene opravljenega dela in zmožnosti proračunskih

uporabnikov sklepale anekse k osnovni pogodbi, in sicer v letih 2004 in 2005 po 8.100.000,00 SIT na letni ravni. Kljub omejenim proračunskim možnostim ter težavam pri vsakoletnem zagotavljanju potrebnih proračunskih sredstev sta obe ministrstvi v preteklih letih zagotavljali nemoteno sofinanciranje raziskovalnega projekta v pogodbeno dogovorjenih okvirih in rokih. Naj ob tem opozorimo, da Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve v okviru zagotovljenih proračunskih sredstev na posebni proračunski postavki sofinancira še vrsto drugih razvojnih in raziskovalnih projektov z različnih področij dela ministrstva, med katerimi predstavlja delež finančnih sredstev ministrstva pri sofinanciranju projekta Smrtne žrtve med prebivalstvom na območju R Slovenije med II. svetovno vojno glede na vrednost nekaterih drugih raziskovalnih projektov, enega večjih in pomembnejših finančnih prispevkov ministrstva.

Vlada Republike Slovenije ob tem ugotavlja, da financiranje obravnavanega raziskovalnega projekta poteka v okviru sprejetega in realiziranega programa izvedbe posameznih delovnih faz projekta v skladu s sklenjeno pogodbo ter v medsebojno dogovorjenem in sprejetem obsegu sredstev. Vlada Republike Slovenije preko pristojnih ministrstev v celoti spoštuje in bo tudi v letošnjem letu spoštovala vse prevzete finančne obveznosti iz naslova sklenjene pogodbe o izvajanju in financiranju raziskovalnega projekta in prav nobenih razlogov na strani vlade in pristojnih ministrstev ni bilo, ki bi preprečevali, onemogočali ali oteževali realizacijo in zaključek projekta do pogodbeno določenega roka, to je do 30.09.2006.

Inštitut za novejšo zgodovino kot izvajalec projekta je Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve šele januarja 2006 obvestil, da raziskovalni projekt do predvidenega roka ne bo zaključen, kar bi seveda povzročilo, da bi ostala nekatera ključna področja raziskave neobdelana, kot je izpis podatkov iz matičnih knjig in popis žrtev med nemško manjšino ter še nekaj podobnih področij.

Vlad Republike Slovenije se zaveda znanstvenega, zgodovinskega ter splošno civilizacijskega pomena celovitega popisa žrtev med prebivalstvom na območju Republike Slovenije med drugo svetovno vojno in neposredno po njej, zato načelno podpira odločitve Inštituta za novejšo zgodovino, da se znanstveni projekt zaključi ter obdelano gradivo obdeli na spletu, seveda v razumnem roku ter ob še sprejemljivih stroških za financiranje.

Ob tem Vlada Republike Slovenije preko Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve izraža svojo pripravljenost, da za dokončanje projekta tudi v naslednjih letih prispeva ustrezen delež proračunskih sredstev (poleg finančne podpore še nekaterih drugih ministrstev), obenem pa ugotavlja, da o nedokončanju oziroma o načrtovanem nadaljevanju projekta pristojno ministrstvo ni bilo pravočasno obveščeno, da proračunskih sredstev za ta namen ob sprejemanju proračuna za leto 2007 na posebni proračunski postavki ni planiralo ter da zato potrebnih namenskih sredstev v sprejetem proračunu nima zagotovljenih.

Vlada Republike Slovenije bo preko pristojnih ministrstev ter v okviru realnih proračunskih možnosti skušala zagotoviti dodatna finančna sredstva za dokončanje obravnavanega raziskovalnega projekta v okviru rebalansa proračuna v letošnjem ter v prihodnjem letu oziroma z ustreznimi prerazporeditvami pravic porabe na ustreznih proračunskih postavkah pristojnih ministrstev.

*Vprašanje državnega svetnika
Dora Hvalice je bilo objavljeno
v Poročevalcu št. 13/04.*

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Branka Kodriča v zvezi z drugim tirom Koper - Divača

Državni svet Republike Slovenije je na 42. seji, dne 15. 3. 2006, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanja **državnega svetnika Branka Kodriča** v zvezi z drugim tirom Koper - Divača in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 44/92 in 76/05) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanja državnega svetnika Branka Kodriča in predlaga Ministrstvu za promet, da vprašanja preuči in nanje odgovori.

Vprašanja državnega svetnika Branka Kodriča se glasijo:

1. Ali bodo pri vzpostavitvi meddržavnega dogovora med Italijo in Slovenijo, katerega osnova je bila izjava o nameri za izgradnjo železniške povezave skladno z odločbo št. 88472004/EC, ustrezno zastopani gospodarski interesi Slovenije?
2. Kdaj bo prišlo do ustanovitve medvladne slovensko - italijanske komisije za pripravo osnutka meddržavnega dogovora o izgradnji železniške povezave Trst - Divača/Koper - Divača (napovedana je bila v izjavi o nameri za izgradnjo te povezave) in kdaj bodo predvidoma dokončane prve študije in ostala

potrebna dokumentacija za začetek izgradnje drugega tira na železniški progi Koper - Divača?

3. Ali se Ministrstvu za promet ne zdi, da se s pretiranim zanašanjem na sodelovanje z italijansko stranjo pri zagotavljanju sredstev, izdelavo potrebne dokumentacije in oblikovanjem mednarodne slovensko - italijanske komisije v zvezi z izgradnjo železniške povezave Trst-Divača/Koper-Divača, upočasnjuje proces oblikovanja in izvajanja projektov na slovenski strani ter povečuje odvisnost od potez italijanske strani?
4. Ali sta stopnji pripravljenosti na izpeljavo projekta izgradnje železniške povezave Trst - Divača/ Koper - Divača na italijanski in slovenski strani primerljivi, glede na podpisano izjavo o nameri za izgradnjo železniške povezave Trst - Divača/Koper - Divača kajti, če slovenska stran zaostaja v aktivnostih, bi to pomenilo absolutno večjo gospodarsko korist za Italijo, ker bi njihov načrt vzpostavitve komplementarnih železniških povezav med Trstom in Divačo lahko bistveno oslabil Luko Koper pri njeni povezavi s svetovnim pomorskim tovornim prometom?
5. Na kateri stopnji se nahajajo katerekoli študije ali preliminarne ocene možnosti v zvezi z gradnjo drugega tira na železniški progi Koper - Divača, saj takšni podatki veliko povedo o resničnosti prioritete obravnave tega projekta?

6. Kdaj bo pripravljena in sprejeta resolucija o nacionalnem programu razvoja javne železniške infrastrukture, s katero bi se definirali finančni in realni časovni okviri, ki bodo vplivali tudi na izpeljavo prioritete projekta izgradnje drugega tira na železniški progi Koper - Divača?
7. Ali je Ministrstvo za promet že sprožilo ustrezne postopke za zagotovitev ustreznih sredstev lastne udeležbe, ki jih mora Slovenija poleg že zagotovljenih evropskih sredstev pridobiti, če želi realizirati projekte na obstoječem železniškem tiru Koper - Divača ter zagotoviti začetek realizacije projekta gradnje drugega tira na železniški progi Koper - Divača?
8. Ali je Ministrstvo za promet v dopisu Agenciji za železniški promet Republike Slovenije z dne 14. 12. 2004 res zahtevalo zaustavitev vseh razpisov, ki bi omogočili pridobitev sredstev za gradnjo II. tira Divača - Koper, saj bi to pomenilo dodatno zavlačevanje s projektom?

Obrazložitev:

Na tiskovni konferenci 23. 1. 2006 ob obisku evropskega komisarja za promet Jacquesa Barrota je minister za promet mag. Janez Božič poudaril, da so projekti investiranja v prometno infrastrukturo za Slovenijo prioritetni, saj so nujni za skladen regionalni, gospodarski in sonaravni razvoj države. Predstavljajo namreč pomemben del trase t.i. „V. koridorja“, ki vključuje železniško in avtocestno povezavo Trst - Ljubljana - Maribor - Budimpešta - Lvov ter del čez-evropske mreže od Lizbone do Kijeva. Prav zato bi moralo ministrstvo poskrbeti, da bi s svojim delovanjem v okviru mednarodnih dogovorov in s čimprejšnjim izvrševanjem projektov Sloveniji zagotovilo zgoraj omenjeni vsestranski razvoj države, s poudarkom na naporih, ki bi omogočili, da se doseže čim večja stopnja koristnosti in dodane vrednosti slovenskemu gospodarstvu. V okviru mednarodnega sodelovanja bi se morala zagotoviti pravična delitev koristi od financiranja določenih projektov in morebitnemu vključenemu zasebnemu kapitalu zagotoviti ustrezen donos naložb.

Projekt izgradnje drugega tira Koper - Divača je bil leta 2004 opredeljen kot evropski prednostni projekt št. 6 TEN-T (v okviru vseevropskega V. koridorja) in po besedah Jacquesa Barrota to še vedno ostaja, saj je zagotovil, da EK Slovenijo pri vseh nalogah v okviru tega projekta podpira tako finančno kot vsebinsko. Sredstva v evropski blagajni so torej že zagotovljena, potrebno bi bilo zagotoviti še ustrezna proračunska sredstva ali sredstva zasebnih investitorjev na slovenski strani. Vsekakor je čimprejšnja gradnja drugega tira odločilnega pomena za konkurenčnost slovenskega gospodarstva, za konkurenčne prednosti Luke Koper (pospešitev pretoka tovora) ter za uspešno mednarodno gospodarsko sodelovanje z ostalimi evropskimi državami, ki uporabljajo storitve pristanišča v Kopru (Avstrija, Madžarska, Slovaška, Češka, Nemčija). Odločilen bi bil tudi pozitiven gospodarski vpliv na zaledje pristanišča, na sprostitev preobremenjenih cestnih povezav, predvidoma bi se zmanjšali tudi negativni vplivi na okolje in prostor.

Prav zaradi velikega števila držav, ki so odvisne od dobre pretočnosti prometnih, v tem primeru železniških povezav preko Slovenije, bi bilo potrebno pospešiti izdelavo in realizacijo projekta gradnje drugega tira na železniški progi Koper - Divača. V še vedno veljavnem nacionalnem programu razvoja Slovenske železniške infrastrukture (Ur. list RS, št. 13/96), ki je bil sprejet leta 1995, je bila predvidena gradnja drugega tira navedene proge v obdobju od leta 1998 do 2000. Ker po letu 1997 viri sredstev za programirane gradnje niso bili določeni, se z graditvijo še do danes ni začelo. Prav zato sta pospešeno oblikovanje in sprejem resolucije o nacionalnem programu razvoja javne železniške infrastrukture nujno potrebna, saj bi se s tem določili finančni temelji in realni časovni okviri, ki so potrebni za izpeljavo projektov.

Podpis izjave o nameri za izgradnjo železniške povezave skladno z odločbo Evropskega parlamenta in Sveta št. 844/2004/EC Trst - Divača/Koper - Divača med slovenskim ministrom za promet mag. Janezom Božičem in italijanskim ministrom za infrastrukturo in promet Pietrom Lunardijem naj bi pospešil sodelovanje na področju izdelave študije izvedljivosti in priprave ostale potrebne dokumentacije ter pri zagotavljanju finančnih sredstev iz evropskih skladov in ustreznih mednarodnih finančnih institucijah. Imenovala naj bi se posebna medvladna slovensko - italijanska komisija, ki bo pripravila osnutek meddržavnega dogovora in ustanovila posamezne delovne skupine za realizacijo aktivnosti. Ključna vprašanja, ki se postavljajo ob podpisu zgoraj omenjene izjave o nameri, se nanašajo na hitrost izvedbe tako širokopotezno zastavljenega sodelovanja, če se zavedamo, da bi projekt moral že zdavnaj doseči fazo realizacije (prvi projekti naj bi stekli že leta 2005), saj gre za dobrobit celotne države.

Slovenska stran bi morala s svojimi projekti bistveno pohiteti, če si želi zagotoviti enakopraven položaj v tem medsebojnem sodelovanju. Zato bi morali predvsem sami aktivno delovati na projektu izgradnje t.i. drugega tira Koper - Divača in čim prej zagotoviti proračunska sredstva, ne glede na morebitna kasnejša usklajevanja z italijansko stranjo. V programu dela za leto 2006 Ministrstva za promet je razvidno, da se vsi projekti, ki se nanašajo na progo Koper - Divača, usmerjajo večinoma na posodabljanje njenega obstoječega tira, medtem ko se predvidene investicijske aktivnosti za drugi tir Koper - Divača nanašajo zgolj na izdelavo dokumentacije daljinskega vodenja stabilnih naprav električne vleke (za ta projekt je EU dodelila sredstva v višini 23.528 mio EUR). Ker je za izvajanje projektov sofinanciranih s strani EU potrebno zagotoviti tudi lastno udeležbo Republike Slovenije, bi bilo zato za dokončanje projektov potrebno najeti kredit s poroštvom države in na tak način zagotoviti ustrezen vir financiranja. Za učinkovito izvajanje projektov družbenega pomena je namreč za državo, ki v njih sodeluje, odločilnega pomena, da se z izvedenim projektom doseže največji možen povraten donos glede na vložena investicijska sredstva. V Sloveniji se pri tem projektu to lahko uresniči predvsem s sočasno usklajeno prenovo koprskega pristanišča (pobuda pomorskih avtocest, ki jo je Komisija Evropske unije prvič objavila v t.i. Beli knjigi o prometu do leta 2010 in ki v svojih predlogih vključuje tudi Slovenijo, temelji predvsem na izboljšanju pristaniške infrastrukture) in ureditvi druge prometne infrastrukture (drugi tir Koper-Divača), ki bo zagotavljala dobre povezave v tem delu Evrope. To bi namreč omogočilo povezave pristanišča z zaledjem in predstavljalo močen podporni člen nadaljnjemu razvoju slovenskega gospodarstva ter pripomoglo k ustvarjanju visoke dodane vrednosti.

Zagotovo je mednarodno sodelovanje pri takšnem čezmejnem sodelovanju dobrodošlo, vendar je pri tem potrebno zagotoviti tudi varovanje nacionalnih, v tem primeru predvsem gospodarskih interesov Slovenije. Medsosedski dogovori ne bi smeli upočasnjevati naporov na slovenski strani zaradi morebitnih usklajevanj za sedaj še popolnoma teoretičnih namer o sodelovanju. Prehod iz teorije v izvedbeno fazo se z nejasno določenim časovnim rokom za izpeljavo skupnega projekta, nejasnimi datumi ustanovitve komisije ter roki za izdelavo študije izvedljivosti in ostale dokumentacije še dodatno odmika. Nikjer tudi ni zagotovil, da bodo sredstva, ki bodo s strani evropskih finančnih institucij, namenjena temu skupnemu projektu, razdeljena enakopravno med obe državi oziroma da bo pomen obeh prog relativno uravnotežen.

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za promet, da vprašanja preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanje v roku 30 dni odgovori.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika mag. Adolfa Zupana glede tatvin motornih vozil v Republiki Sloveniji

Državni svet Republike Slovenije je na 42. seji, dne 15. 3. 2006, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanje **državnega svetnika mag. Adolfa Zupana** glede tatvin motornih vozil v Republiki Sloveniji in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 44/92 in 76/05) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika mag. Adolfa Zupana in predlaga Ministrstvu za notranje zadeve, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika mag. Adolfa Zupana se glasi:

1. Kaj namerava storiti Ministrstvo za notranje zadeve za zmanjšanje vse večjega števila tatvin motornih vozil v Republiki Sloveniji, še posebej na območju Policijske uprave Ljubljana, in kakšna je uspešnost raziskave teh kaznivih dejanj?

Obrazložitev:

Podatki o tatvinah motornih vozil za zadnja tri leta kažejo, da je bilo teh v Sloveniji ukradenih okrog 2.300, od tega skoraj 90 % na območju Ljubljane. Ob upoštevanju slednjega podatka spada območje Ljubljane v sam vrh po številu ukradenih vozil. Vrednost ukradenih vozil zagotovo znaša več milijard tolarjev.

Iz pripomb oziroma namigov številnih lastnikov, ki so jim bila vozila ukradena in tudi iz opažanj zavarovalnic, izhaja sum o možnosti vključenosti v to izjemno obliko kriminalnih dejanj tudi tistih, ki bi morali preganjati oziroma raziskovati ta dejanja. Ta sum izhaja tudi iz občutkov oškodovancev, da le-ti ne namenijo dovolj strokovne in delovne pozornosti za raziskavo teh dejanj.

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za notranje zadeve, da vprašanje preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanj v roku 30 dni odgovori.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Ivana Bukovca glede plačila akontacij dohodnine

Državni svet Republike Slovenije je na 42. seji, dne 15. 3. 2006, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanja **državnega svetnika Ivana Bukovca** glede plačila akontacij dohodnine in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 44/92 in 76/05) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanja državnega svetnika Ivana Bukovca in predlaga Ministrstvu za finance, da vprašanja preuči in nanje odgovori.

Vprašanja državnega svetnika Ivana Bukovca se glasijo:

- Kako bo Ministrstvo za finance ukrepalo, da ne bodo kmetje po krivdi države neupravičeno prišli v višji davčni razred oz. bili predmet progresivne lestvice;
- Ali bo država kmetom plačala obresti za zamude pri izplačilih;
- Kakšni so izsledki analize o odstotku kmetov, ki bodo dobili (del) akontacije nazaj;
- Kakšni so argumenti naše države za plačilo akontacije dohodnine, glede na to, da je večina evropskih držav ne plačuje;
- Kako bo rešeno pravno vprašanje, da so subvencije dodeljivo na kmetijsko gospodarstvo, običajno pa je na kmetijskem gospodarstvu več davčnih zavezancev (v povprečju 1,8)

Obrazložitev:

S 1.1.2005 so se prvič pričele uporabljati spremembe Zakona o dohodnini (v nadaljevanju ZDOH-1), na podlagi katerega se obdavčujejo tudi vsi dohodki fizičnih oseb iz osnove kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, ki so bili pridobljeni oz. doseženi v davčnem letu. S 1.1.2006 je prišlo do sprememb davčne zakonodaje na področju kmetijstva, ki ni opravila akontacij na področju kmetijstva, kljub temu da je akontaciji zaradi majhnosti naših kmetij (povprečno 6ha obdelovalne zemlje) nasprotovala civilna družba.

V tem letu je prišlo do večjega zamika pri plačilu direktnih plačil na kmetijah (v nadaljevanju subvencij). Izplačilo teh kasnijo za nekaj mesecev. Zavezanci bodo v tem letu po krivdi državne institucije dobili plačilo za leto 2005, praviloma bi morali dobiti tudi plačilo za leto 2006. Zaradi poznega izplačila subvencij bodo padli v višji dohodninski razred.

V postopku reševanja je še vedno prek 10.000 pritožb na Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano kot tudi na Agenciji za kmetijske trge in razvoj podeželja, ki se nanašajo na leto 2003, 2004, 2005. Tudi te bodo neupravičeno povečevale dohodek upravičenca tekočega leta.

Za leto in več kasnijo tudi izplačila na področju okoljskih podpor.

Splošno znano je, da evropski kmetje držav kot Nemčija, Anglija, Nizozemska, Avstrija, Francija, Španija, Belgija in mnogih drugih ne plačujejo akontacije dohodnine, še več, obdavčitev slovenskega kmeta (povprečno 16%) je v povprečju kot primerjalno v naštetih državah, kjer je povprečna kmetija velika prek 50 ha.

Implementacija Skupne kmetijske politike v formalnem in vsebinskem smislu naj bi nudila hitrejši razvoj našega kmetijstva in gozdarstva, pri čemer nacionalna davčna ureditev ne sme imeti negativnih učinkov. Zaradi zamud državnih institucij bo velik del

kmetov bil predmet progresivne davčne lestvice, tako bo zagotovo prišlo do negativnih učinkov na delovanje Skupne kmetijske politike.

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za finance, da vprašanja preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanje v roku 30 dni odgovori.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Ivana Bukovca glede ukrepanja policije v zvezi s predelavo konoplje

Državni svet Republike Slovenije je na 42. seji, dne 15. 3. 2006, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanja **državnega svetnika Ivana Bukovca** glede ukrepanja policije v zvezi s predelavo konoplje in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 44/92 in 76/05) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanja državnega svetnika Ivana Bukovca in predlaga Ministrstvu za pravosodje, da vprašanja preuči in nanje odgovori.

Vprašanja državnega svetnika Ivana Bukovca se glasijo:

Kljub dejstvu da so odkrili laboratorij in skoraj tisoč sadik posajene konoplje, storilec ni kaznovan, temveč se izgovarja na nepravilnost postopka izdaje naloga za hišno preiskavo.

- Ministrstvo za pravosodje sprašujem, kako je mogoče, da oseba, ki naredi tako velik prekršek, ostane nekaznovana in kako namerava Ministrstvo za pravosodje ukrepati, da do podobnih primerov ne bo prišlo in kdo je za to odgovoren?
- Zanima me tudi, ali bo policija še pripravljena obravnavati takšne primere, če na koncu storilci, kljub trudu policije, ostanejo nekaznovani?

- Kateri sodnik se bo še ukvarjal s tovrstnimi preiskavami, če pa je primer zaradi postopka že vnaprej izgubljen?

Obrazložitev:

Policija je na območju Občine Semič, v naselju Srednja vas, na podlagi anonimnega obvestila, odkrila laboratorij za predelavo konoplje in skoraj tisoč sadik posajene konoplje.

Po vseh izpeljanih postopkih s strani policije je tožba prišla do Vrhovnega sodišča, kjer pa je sodišče ustavilo postopek in kaznovanje z obrazložitvijo, da postopek hišne preiskave ni bil pravilno izpeljan.

Ugotavljam, da so mali preprodajalci sedaj dobili veselje do svojega dela, saj jim tako ali tako nihče nič ne more.

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za pravosodje, da vprašanja preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanje v roku 30 dni odgovori.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Darka Frasa glede razdelitve sredstev evropskih strukturnih skladov

Državni svet Republike Slovenije je na 42. seji, dne 15. 3. 2006, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanje **državnega svetnika Darka Frasa** glede razdelitve sredstev evropskih strukturnih skladov in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 44/92 in 76/05) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Darka Frasa in predlaga Vladi Republike Slovenije, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Darka Frasa se glasi:

Na kakšen način si Vlada RS predstavlja razdelitev sredstev evropskih strukturnih skladov, ki jih bo Slovenija dobila v naslednji finančni perspektivi?

Obrazložitev:

Sredi preteklega tedna je slovensko javnost presenetila izjava, ki je bila še sveža posredovana s sestanka v vladnem kabinetu. Državni sekretar za razvoj je novinarjem razložil, da je bilo govora o razvojnih sredstvih, ki jih bo Slovenija v naslednjih sedmih letih dobila iz evropskih skladov. Novici smo pozorno prisluhnili, saj bodo Evropski skladi v bodoče skrbeli tudi za skladni regionalni razvoj v Sloveniji. Po izjavi državnega sekretarja iz vladne službe za razvoj ni ničesar več jasno. Do 75% vseh sredstev naj bi namreč šlo za velike osrednje projekte....

Naziv Evropskega sklada za regionalni razvoj že samo za sebe govori, da bi naj le-ta podpiral projekte v regijah, ki zaostajajo v razvoju, ne pa tistih, ki so »osrednji« in »veliki«. Sredstva evropskih strukturnih skladov so namenjena kot korektiv zaradi nepopolnega delovanja notranjega evropskega trga, ki sam za sebe pogloblja regionalne razvojne razlike. Menim, da bi tudi Slovenija morala slediti temeljnemu ciljem evropske kohezijske politike, ki so zapisani v evropski ustavi, in veliko večino sredstev nameniti za projekte, ki so pomembni za regionalni razvoj, ne glede na to, ali so veliki ali majhni. Vlada je pred kratkim objavila vrednosti indeksa razvojne ogroženosti za razvojne regije. Če bi uporabila ta kriterij razdelitve razvojnih sredstev, bi vzhodni Sloveniji pripadle tri četrtine, zahodni Sloveniji, vključno z Ljubljano, pa ena četrtina sredstev, kar bi bila pravična in modra odločitev.

Kadar so prejšnje vlade govorile o velikih projektih in še posebej v povezavi z besedo »osrednje«, se je vselej slabo končalo za območja, ki so odmaknjena od Osrednjeslovenske regije in so nekako bolj ob robu oziroma čez rob ločnice bogatih od revnih dolin. Izjava si vsekakor zasluži pozornost in potrebno bo pojasnilo, kakšen razvoj nam bodo zagotovili veliki osrednji projekti, da se ne bi slučajno zgodila nova enotna davčna stopnja, tokrat za regionalni razvoj.

Zadeva je namreč lahko tudi podobna aktualni razpravi. Treba je pomagati gospodarstvu, da doseže konkurenčnost. Za to je nujno sredstva EU nameniti za velike projekte in prednostne lizbonske cilje. Od tega bomo na koncu namreč vsi imeli več, tisti osrednji in tisti odmaknjeni. Osrednji in veliki bodo takoj dobili evre, da bodo lahko povečali svoje profite, odmaknjeni pa bodo, dolgoročno gledano, tudi deležni višje gospodarske rasti v Sloveniji.

Ob pomanjkanju pojasnil se kaj lahko porodijo tudi zgoraj zapisane misli, še posebej v okoljih, kjer je državni proračun doslej bolj skopo delil razvoj. Zato bi si želeli pojasnilo, da se pri osrednjih projektih ne misli le na Osrednjeslovensko regijo, ki po razvitosti že močno presega evropsko povprečje, in da se pri velikih projektih misli tudi na relativno velike projekte za razmere v vseh ostalih, zlasti razvojno zaostalih slovenskih regijah. Vsaka drugačna razlaga ne bo mogla biti sprejeta z naklonjenostjo in ne bo vodila v zmanjšanje razvojnih razlik med regijami, temveč prej nasprotno.

Državni svet Republike Slovenije predlaga Vladi Republike Slovenije, da vprašanje preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanj v roku 30 dni odgovori.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanj državnega svetnika Branka Kodriča v zvezi z izgradnjo terminala za utekočinjen plin v Tržaškem

Državni svet Republike Slovenije je na 42. seji, dne 15. 3. 2006, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanje **državnega svetnika Branka Kodriča** v zvezi z izgradnjo terminala za utekočinjen plin v Tržaškem zalivu in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 44/92 in 76/05) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Branka Kodriča in predlaga Ministrstvu za okolje in prostor, da vprašanje preuči in nanju odgovori.

Vprašanja državnega svetnika Branka Kodriča se glasita:

1. Kaj bo Ministrstvo za okolje in prostor storilo za zaščito slovenskih nacionalnih interesov v zvezi z izgradnjo terminala za utekočinjen plin, ki naj bi ga sredi Tržaškega zaliva zgradila italijanska družba Alpi Adriatico?
2. Ali Ministrstvo za okolje in prostor namerava dati kakršnekoli pripombe na ekološko sprejemljivost projekta izgradnje terminala za utekočinjen plin sredi Tržaškega zaliva, glede na to, da je 30-dnevni rok za oddajo pripomb na italijanska ministrstva (ministrstvo za okolje, ministrstvo za proizvodne dejavnosti, ministrstvo za kulturne dobrine in dejavnosti) začel teči 3. marca 2006?

Obrazložitev:

Sredi Tržaškega zaliva, okoli kilometer od slovenskih ozemeljskih voda naj bi italijanska družba Alpi Adriatico zgradila terminal za utekočinjen plin, kjer naj bi se letno prečrpalo okrog osem milijard kubičnih metrov plina. To bi pomenilo močno povečanje tankerskega prometa v Tržaškem zalivu in s tem veliko nevarnost onesaženja morja.

Projekt bi močno vplival na življenjske pogoje v Tržaškem zalivu, saj bi se temperatura morske vode zaradi segrevanja plina znižala za pet odstotkov. Veliko ekološko katastrofo bi predstavljalo tudi nameravano steriliziranje vode s 788 tonami „varikine“ letno, kar naj bi to preprečilo razraščanje alg in druge morske vegetacije na notranjih stenah plinovoda. Ministrstvo bi se moralo takoj odzvati in podati svoje pripombe na ustrezna italijanska ministrstva (ministrstvo za okolje, ministrstvo za proizvodne dejavnosti, ministrstvo za kulturne dobrine in dejavnosti), saj je zadnji rok za oddajo pripomb 3. aprila 2006.

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za okolje in prostor, da vprašanje preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanje v roku 30 dni odgovori.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Branka Kodriča v zvezi z načrtovano izgradnjo plinovoda od Jadranskega morja do srednje Evrope

Državni svet Republike Slovenije je na 42. seji, dne 15. 3. 2006, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanje **državnega svetnika Branka Kodriča** v zvezi z načrtovano izgradnjo plinovoda od Jadranskega morja do srednje Evrope in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 44/92 in 76/05) sprejel naslednji

SKLEP:

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Branka Kodriča in predlaga Ministrstvu za okolje in prostor, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Branka Kodriča se glasi:

Kaj bo naredilo Ministrstvo za okolje in prostor za zaščito slovenskih nacionalnih interesov v zvezi z načrtovano izgradnjo plinovoda od Jadranskega morja do srednje Evrope, ki naj bi predvidoma potekal tudi čez ozemlje Slovenije?

Obrazložitev:

Strokovnjaki članic Evropske unije so se dogovorili o preučitvi možnosti izgradnje plinovoda z jadranskega morja do srednje Evrope, kar naj bi zmanjšalo odvisnost od ruskega trga. Pobudo o izgradnji plinovoda naj bi podprle Avstrija, Madžarska in Hrvaška, Slovenija pa po zagotovitvah ministrstva za gospodarstvo še ni zavzela konkretnega stališča. Slovenija sicer nima lastnih skladišč zemeljskega plina in je odvisna od skladišč v Avstriji in na Hrvaškem, vendar je vprašanje, če bi z dopustitvijo graditve plinovoda čez naše ozemlje dobili možnost neprekinljivega odjema plina. Glede na to, da bi takšen projekt pustil vidne posledice na slovenskem ozemlju in so koristi od takšnega projekta za Slovenijo zaenkrat še nedefinirane, bi bilo nujno, da se Slovenija čim prej opredeli do tako pomembnega vprašanja. Študija o izvedljivosti izgradnje naj bi bila namreč dokončana marca 2006, torej bo kmalu razvidno, ali je projekt sploh izvedljiv in kakšne posledice bi lahko imel na naravno okolje v Sloveniji.

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za okolje in prostor, da vprašanje preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanj v roku 30 dni odgovori.

MOŽNOSTI IZKORIŠČANJA VETRNE ENERGIJE V SLOVENIJI S Poudarkom NA IZGRADNJI VETRNH ELEKTRARN NA VOLOVJI REBRI NAD ILIRSKO BISTRICO

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj se je na 54. seji, dne 8. 3. 2006, seznanila z možnostmi izkoriščanja vetrne energije v Sloveniji s poudarkom na izgradnji vetrnih elektrarn na Volovji rebri nad Ilirsko Bistrico.

Komisija se je seznanila z naslednjim gradivom:

- informacijo o možnostih izkoriščanja vetrne energije v Sloveniji z vidika umeščanja vetrnih elektrarn v prostor in vplivov na okolje, ki jo je pripravilo Ministrstvo za okolje in prostor (14. 11. 2005),
- osnutkom gradiva "Vetrne razmere v Sloveniji", ki sta ga pripravili Katedra za meteorologijo na Fakulteti za matematiko in fiziko Univerze v Ljubljani in Agencija RS za okolje (junij 2005),
- poročilom "Natura 2000 in problematika umeščanja vetrnih elektrarn na območju Volovja reber", ki ga je potrdil Sekretariat Sveta za trajnostni razvoj (19. 11. 2004),
- informacijo o električni energiji iz obnovljivih virov energije v Sloveniji, ki jo je pripravilo Ministrstvo za gospodarstvo (14. 11. 2005).

Predstavnik Agencije RS za okolje je pojasnil razloge za ponovitev postopka za izdajo okoljevarstvenega soglasja za gradnjo vetrne elektrarne na Volovji rebri nad Ilirsko Bistrico in pripadajoč

daljnovid in da bo njihova odločitev sprejeta predvidoma v nekaj tednih.

Predstavnik Zavoda RS za varstvo narave je dejal, da je zavod sodeloval v postopku umeščanja vetrnih elektrarn na območju Volovja reber že v okviru sprejemanja občinskih prostorskih aktov in lokacijskega načrta za vetrno elektrarno Volovja reber, sedaj pa tudi v okviru postopka za izdajo okoljevarstvenega soglasja. Poudaril je, da so pri pripravi naravovarstvenih smernic k prostorskim aktom predlagali umestitev vetrnih elektrarn izven tega območja, v okviru okoljevarstvenega soglasja pa ocenjujejo, da vetrne elektrarne ne sodijo v ta prostor. Poudaril je, da je Zavod RS za varstvo narave strokovna organizacija z več kot 50 strokovnjaki, za ta konkreten primer (za področje biotske raznovrstnosti) pa so povabili k sodelovanju vrhunske slovenske strokovnjake z mednarodnimi referencami. Za na sejo komisije niso pripravili strokovnega gradiva, ki bi ga vsekakor pripravili, če bi bili pozvani.

Predstavnik Elektro Primorske je povedal, da je območje Volovja reber dokaj degradirano (prepletano s številnimi bunkerji, po drugi svetovni vojni služilo kot poligon JNA za izvajanje svojih aktivnosti), ki se zadnjih 10, 15 let pospešeno zarašča. Pred sprejetjem odločitve o gradnji vetrnih elektrarn na območju Volovja reber so opravili številne raziskave in študije (okoljske, ekonomske, energetske, družbene) in pridobili ustrezna naravovarstvena mnenja. Od vseh pridobljenih mnenj je bil le mnenje Zavoda RS za varstvo narave

negativno. Od prvotno predvidenih 88 vetrnih elektrarn so se odločili za gradnjo 43 vetrnic, pri čemer je 38 oziroma 39 umeščenih izven območja Nature 2000. Poudaril je, da so vseskozi upoštevali podane smernice in veliko pozornost namenili komuniciranju z lokalnim prebivalstvom in Občino Ilirska Bistrica. V zvezi z zanesljivostjo vetrne energije je povedal, da je danes možno podatke o vetru dobiti 7 dni vnaprej na uro natančno. Ko piha, je možno iz vetrnih elektrarn na Volovji rebri proizvesti toliko električne energije, kolikor jo porabijo vsa gospodinjstva v občinah Postojna, Pivka, Ilirska Bistrica, Hrpelje - Kozina in Divača. Ko ne piha, tega ni možno zagotoviti, tako kot ne moremo zagotoviti elektrike iz hidroelektrarne, če ni vode. Isto velja pri izkoriščanju sončne energije.

Župan Občine Ilirska Bistrica je poudaril, da 75 % občanov (anketa) in 21 od 23 občinskih svetnikov podpira izgradnjo vetrnih elektrarn na območju Volovja reber. Za razliko izpred 30 let, ko je bilo to območje travišče, je danes 40 % območja zaraščeno z borovci, ker pa se še naprej zarašča (približno 2 - 3 % letno), bo po njihovih predvidevanjih v naslednjih 20 - 30 letih 90 % območja zaraščeno z borovci. Ko je Občina Ilirska Bistrica spreminjala občinski prostorski plan in lokacijski načrt za vetrno elektrarno Volovja reber, so predstavniki Zavoda RS za varstvo narave opozarjali na nezakonitost postopka zaradi istočasnega sprejemanja obeh aktov, njihove pripombe niso bile vsebinske narave. Opozoril je, da so OE Zavoda za gozdove Sežana in Postojna podale pozitivno mnenje k projektnim pogojem, ker je investitor upošteval njihove zahteve, na drugi strani pa je republiški zavod najprej izdal negativno mnenje, kasneje pa je na podlagi pritožbe svoje mnenje spremenil. Ugotavlja, da so posamezniki izdajali mnenja na podlagi svojih osebnih mnenj (in ne institucij) brez raziskav in podlage. Opozoril je tudi, da je med prvimi negativnimi mnenji bil omenjen vpliv projekta na medveda, kar se danes ne omenja več. Na območjih Nature 2000 se predvideva nadaljnja raba prostora in le izjemoma se površina prepušča naravnemu razvoju (npr. zaraščanju). Kar 51 % območja Občine Ilirska Bistrica je vključeno v območje Natura 2000, kar lahko predstavlja oviro za turistični razvoj. Projekt izgradnje vetrnih elektrarn je za občino sprejemljiv z vidika nadaljnega gospodarskega razvoja in varstva okolja. V zvezi z razpravami o turističnem razvoju tega območja je poudaril, da je danes v Občini Ilirska Bistrica 2000 delovnih mest manj v primerjavi z letom 1990, kar pomeni 50 % manj delovnih mest. Dejal je, da se od narave ne da živeti. V zvezi z omenjenimi prehodi za živali (Šembije-Ilirska Bistrica, Knežak-Šembije) je opozoril, da so za tem območjem strnjena naselja in zdi se, kot da naselja in avtoceste niso moteč faktor. Opozoril je še, da so območni zavodi za gozdove avtonomne enote, ki dajejo mnenja in pogoje.

Predstavniki Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano - Sektor za gozdarstvo je povedal, da so v okviru postopka ocenjevali vpliv posega na kompleks gozdov kot ekosistema. Na terenu so poskušali narediti oceno ugotovljenih funkcij gozdov na tem območju, učinkov predvidene krčitve gozdov, vpliva gradnje vetrnih elektrarn na življenjske razmere živali (zveri), koridorje in oceno vpliva spremljajoče infrastrukture. Ugotovili so, da predlagane krčitve (sestojev črnega bora in termofilnih listavcev) ne bodo bistveno spremenile poteka gozdnega roba in zaradi tega na gozd nima vpliva. Na tem področju je poudarjena varovalna funkcija gozda na pobočju, v katerega pa se s tem posegom in gradnjo objektov ne posega. Na terenu so tudi ugotovili, da so bili ob projektiranju upoštevani vsi omilitveni ukrepi, ki jih je v smernicah podal Zavod za gozdove Slovenije, zaradi katerih koridorji ne bodo pomembno načeti, ker ostane varovanje gozdov na pobočju neokrnjen. Pri izgradnji spremljajoče infrastrukture se bo uporabljalo že obstoječe poti in le v manjšem obsegu se bodo na novo gradile povezovalne poti, zaradi česar omrežje ne bo negativno vplivalo na sam gozd in prostor. Poudaril je, da je zaskrbljujoče to, kaj bo pozneje predstavljal pritisk na ta prostor, zaradi česar bo treba spremljati potek gradnje

in naknadno sprejeti dodatne omilitvene ukrepe za odpravo eventualnih negativnih vplivov, ki se jih zdaj ni dalo oceniti.

Predstavniki Zavoda za gozdove Slovenije je povedal, da je zaradi notranje neurejene komunikacije prišlo do tega, da sta OE Sežana in Postojna podali pozitivno mnenje in soglašali s sprejemljivostjo posega, medtem ko je Zavod za gozdove Slovenije podal negativno mnenje tako prvem postopku kot v ponovljenem. Njihovo negativno mnenje izhaja iz dejstva, da se z izgradnjo vetrnic posega globoko v Snežniško pogorje, ki predstavlja v Sloveniji "nadpovprečen" prostor. Poleg tega so mnenja, da sta območji med Knežakom in Šembijami ter med Šembijami in Ilirsko Bistrico edini večji naravni in nepozidani "okni" (prehodi za živali), ki povezujeta snežniški masiv z Brkini in zahodnejšimi pokrajinami, ki jih je treba paziti. Ocenjujejo, da gre pri gradnji vetrnih elektrarn za takšne posege, ki bi jih morali celostno obravnavati na nivoju cele Slovenije.

Predstavniki Ministrstva za gospodarstvo - Direktorat za energijo je povedal, da njihovo ministrstvo v postopku za pridobitev gradbenega dovoljenja za izgradnjo vetrnih elektrarn Volovja reber ne podaja soglasja, je pa izdalo energetske dovoljenje. Trg za električno energijo je v EU odprt, kar velja tudi za Slovenijo, tako da država ne nastopa več v vlogi investitorja oziroma ne financira gradnje elektrarn. ReNEP določa, da bo Slovenija leta 2010 proizvedla 33,6 % električne energije iz obnovljivih virov energije v razmerju do porabe električne energije. Ta delež je na nivoju EU razmeroma visok in le malo višji, kot ga je Slovenija dosegla leta 2002 (preko 30 %), se pa danes od tega cilja oddaljujemo zaradi velike rasti porabe električne energije. Slovenija je po deležu proizvodnje električne energije iz obnovljivih virov na nivoju EU25 na petem mestu. Če bi uspeli zmanjšati porabo električne energije, bi lahko ta delež povečali, vendar pa zaradi naraščanja porabe po stopnji 4 % na letni ravni, deleža ne moremo niti ohraniti. Pojasnil je, da je omenjeno naraščanje porabe električne energije posledica aktivne politike Republike Slovenije na področju učinkovite rabe energije, kajti brez slednje bi bila poraba bistveno večja. Če želimo doseči zastavljeni cilj glede deleža proizvodnje električne energije iz OVE, ki je določen v ReNEP in tudi v Direktivi o spodbujanju proizvodnje električne energije iz OVE na notranjem trgu električne energije, moramo povečati delež OVE oziroma spodbujati vse obnovljive vire energije, od vetrnih elektrarn, HE, do biomase, bioplina itd. Država z mehanizmom odkupnih cen spodbuja investitorje pri izgradnji elektrarn. Na podlagi energetskega zakona je vlada sprejela uredbo, ki določa razmeroma ugodno ceno za kWh električne energije iz obnovljivih virov, ki se razlikuje po vrsti obnovljivih virov (npr. bioplin je 28 SIT/kWh, veter je 14 SIT/kWh). Cena za kWh električne energije iz vetrne elektrarne je očitno pritegnila nekaj investitorjev.

Opozoril je na poročilo o podpori električni energiji iz obnovljivih virov, ki ga je pripravila Evropska komisija in v katerem so ocenjeni mehanizmi, kakršne imajo države članice EU za spodbujanje električne energije iz obnovljivih virov. Iz tega poročila izhaja, da je Slovenija ena redkih držav v preseku s tipom obnovljivega vira, kjer je na področju vetrne energije faktor učinkovitosti 0. Dejal je, da si energetika načeloma želi vetrnih elektrarn, ob tem pa opozoril na njihovo slabost: ko vetra ni, tudi energije iz vetrne elektrarne ni. Poudaril je, da je z vidika investicijskih stroškov in posegov v prostor pomembno, da stoji vetrna elektrarna tam, kjer je veter. Opozoril je, da ima HE Vrhov na Spodnji Savi moč 10MW, pri tem pa daje v avgustu 2MW ali 10% nazivne moči. Dejal je, da je Sava komaj kaj boljša od vetra, medtem ko je Drava bistveno boljša, ker ima ob svojem toku v Avstriji HE in jezove, ki vodo zadržujejo, in ko pride v našo državo, je že konstantna. Obnovljive vire energije država subvencionira zato, ker na nobenem nivoju (Slovenija, EU, svet) ni bila izvedena t. i. internacionalizacija eksternih stroškov. 1 kilovatna ura električne energije iz premogovne elektrarne ni korektno

ekološko obdavčena. V primeru jedrske energije in fosilnega goriva se je subvencioniral razvoj tehnologije, gradnja objektov, pridobivanje goriva in obratovanje objektov. Ker se tega ne da korektno obdavčiti, se je EU odločila za spodbujanje obnovljivih virov energije, da bi leti lahko tekmovali z ostalimi viri.

Predstavniki Ministrstva za okolje in prostor - Direktorat za prostor je povedal, da je njihov direktorat koordiniral postopek sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin planskih aktov Občine Ilirska Bistrica, ki so se nanašali na programsko zasnovo za lokacijski načrt za VE Volovja reber in povezovalni daljnovod k tej elektrarni, zasnovo varstva naravne dediščine in zasnovo varstva kulturne dediščine. Ta postopek je bil končan s sklepom vlade 28. 4. 2004, da je predlagani poseg usklajen v delu, ki se nanaša na prej navedene zasnove, razen na zasnovo varstva naravne dediščine. Ugotovili so tudi, da predlagani poseg nima neposrednega vpliva na poselitev. Poudaril je, da predlagana gradnja VE na območju Volovja reber ni prvi tovrstni projekt pri nas, saj je v Dolenji vasi pri Senožečah v Občini Hrpelje-Kozina v prostorskem planu opredeljeno polje 20 vetrnic (postopki še ne potekajo).

Predsednik Zveze ekoloških gibanj Slovenije - ZEG je dejal, da je 28 od 36 društev, ki so združeni v njihovo zvezo, pokazalo pripravljenost, da podprejo razvoj alternativnih virov energije, med njimi tudi razvoj vetrnih elektrarn, kar je zapisano tudi v njihovem programu. Nekatera društva znotraj zveze pa so proti izgradnji VE na Volovji rebri. ZEG, ki je zadnjih 15 letih prisotna na področju elektrogospodarstva, nasprotuje HE na Muri, izgradnji drugega bloka jedrskega objekta, na drugi strani pa podpira povečanje deleža obnovljivih virov energije (biomasa, geotermalna, sončna, itd.). V nadaljevanju je predstavil stališče, ki ga je podal že na seji Odbora DZ za okolje in prostor, dne 17. 11. 2005, na Mašunu pod Snežnikom. Pomembno je poiskati primerne lokacije za vetrne elektrarne; lokacija na Volovji rebri se jim zdi zadovoljiva, s tem da je odprtih še vrsto vprašanj, na katere je treba strokovno odgovoriti. Gradnja vetrnih elektrarn mora potekati s čim manj posegi v naravo. Z realizacijo tega projekta se bo pokazalo, kakšno mesto bodo imele vetrne elektrarne v Sloveniji. Poudaril je, da bo v Sloveniji treba dati prednost alternativnih virom energije pred jedrsko energijo. Kot ekologi so in bodo proti večjim posegom, ki lahko bistveno porušijo ravnovesje kvalitete življenja bivanja in kakršnemukoli množičnemu turizmu, ne oziraje se na lokalne iniciative. Prav tako bodo vztrajali, da bodo nevladne organizacije kot civilna družba vseskozi prisotne pri gradnji teh vetrnih elektrarn (in drugih projektih), ne glede na to, ali podpirajo ta projekt ali ne. V zvezi z rastjo porabe električne energije je poudaril, da je treba v večji meri varčevati z elektriko in graditi energetske varčne objekte.

Podpredsednik ZEG nasprotuje posegu na Volovji rebri. Dejaj je, da si Koalicija za Volovjo reber, ki združuje 27 organizacij, prizadeva objektivno oceniti poseg. Opozoril je, da je vlada sprejela gradivo v zvezi z zagotavljanjem električne energije do leta 2008 s projekcijo naprej in gradivo o gradnji daljnovodov do leta 2014. Da ne bi imeli težav z zagotavljanjem elektrike, je treba zgraditi 400 megavatov novih zmogljivosti, pri čemer vetrna elektrarna na Volovji rebri ne bo prispevala k izboljšanju energetske situacije v Sloveniji. Opozoril je, da je projekt izgradnje vetrnic na Volovji rebri naraven protireformski, ker sloni na subvencijah, ki jih bomo za degradacijo tega območja plačali vsi državljani. Po njegovem bi lahko 40-50 milijonov evrov, kolikor naj bi jih potrebovali za ta projekt, vložili v npr. izgradnjo HE na spodnji Savi, ki predstavlja tudi obnovljiv vir energije. Poudaril je, da iz določenih strokovnih ocen izhaja, da je možno Kjotski protokol izpolniti brez izgradnje vetrnic na Volovji rebri, in sicer z varčevanjem z elektriko, kar predvideva že energetska zakon. Poleg same umestitve vetrnic v prostor se postavlja tudi vprašanje o njihovi zanesljivosti, pri čemer je izpostavil, da mora za vsako vetrnico obstajati zanesljiv vir energije. Opozoril

je, da so že leta 2004 na javni predstavitvi v Cankarjevem domu strokovnjaki s področja energetike in ekonomije zavzeli negativno stališče do tega projekta, med drugim tudi za to, ker je vetrna energija nezanesljiva. Poudaril je, da je območje na Volovji rebri še nedegradirano, kar predstavlja kvaliteto in prednost, ki pa je ne znamo izkoristiti (npr. trženje narave).

Predstavniki Društva za ohranjanje naravne dediščine Slovenije (združuje 50 naravovarstvenih strokovnjakov) je poudaril, da niso proti vetrnim elektrarnam, ampak proti njihovi izgradnji na Volovji rebri. Dejal je, da so pripravljene sodelovati pri iskanju primernih lokacij za vetrne elektrarne. Imamo Kjotski protokol, ki ga je treba izpolnjevati, na drugi strani pa imamo tudi evropske direktive, ki jih je tudi treba izpolnjevati, med njimi ptičjo in habitatno direktivo. Pred vstopom Slovenije v EU je bilo to območje predvideno za park, kasneje pa je bilo izrezano iz Nature 2000. Dejal je, da gre v primeru Volovja reber za politično odločitev. Danes bi se morali pogovarjati o varčevanju z energijo in ne o vetrnih elektrarnah na območju Volovja reber. Ne predstavlja si, kako bi lahko območje Volovja reber z vetrnicami postalo turistična destinacija. Glede na to, da bo ARSO v kratkem sprejel odločitev o tem projektu, se mu ne zdi smiselno pogrevati te situacije, ampak naj se o tem odločijo strokovnjaki.

Predstavnica Mountain Wilderness Slovenije (MWS) in Društva za ohranjanje naravne dediščine Slovenije je dejala, da nevladne organizacije poudarjajo, da bi morali najprej oblikovati strategijo o sprejemljivih lokacijah za gradnjo vetrnih elektrarn. Proti gradnji VE na Volovji rebri govorijo številni dokumenti. Za MWS in njo osebno ni toliko pomembno vprašanje varstva vrst, ampak varstva kvalitete krajine. V Sloveniji je bila že pred leti sprejeta strateška odločitev, da je krajina razvojni vir. Slovenija je majhna država s pestro strukturo krajinskih kvalitet, zato je umestitev vetrnic na to območje težavna in zahteva posebno presojo, še posebej o dejstvu, da gre za prostor, ki bi moralo biti po mednarodnih kriterijih zavarovano kot regijski park. Danes v Evropi nastajajo regijska zavarovana območja in celo nacionalni parki kot razvojni projekti in ne več kot konzervirana območja, ki bi bila izločena iz vsakršnih razvojnih načrtov. Pri vetrni elektrarni gre za poseg, ki ima velik vpliv na kvaliteto krajine, in če hočemo krajino obravnavati kot razvojni vir, je to zaskrbljujoče. Volovja reber je taka lokacija, da gradnja vetrnic ne bo vplivala samo na možnosti razvoja ene občine, ampak cele regije. Opozorila je na študijo, ki so jo opravili na Škotskem, na podlagi katere so ugotovili, da 15 % turistov kategorično odklanja obisk lokacij, kjer so vetrne elektrarne, 23 % pa take lokacije raje ne bi obiskali. Ob tem je še opozorila na nastajajočo strategijo slovenskega turizma do leta 2011, v kateri je zelo poudarjen pomen trženja naše naravne dediščine in krajine.

Predstavniki Društva za opazovanje in preučevanje ptic Slovenije je dejal, da njihovo društvo združuje strokovnjake in varstvenike za varstvo ptic v Sloveniji. Njihovo društvo je že leta 2003 zavzelo stališče, da ni proti vetrnim elektrarnam, so pa proti njihovi gradnji na območjih, ki za to niso primerna. Tako niso primerne lokacije: kraški rob z Goličem, rob Trnovskega gozda z Nanosom in območje Snežnika (Volovja reber). Dejal je, da je njihovo društvo pripravljeno pomagati pri iskanju lokacij, ki bi bile neproblematične z vidika varstva ptic. Vetrne elektrarne so predvsem problematične za velike ujede. Decembra 2005 je svetovno združenje organizacije za varstvo ptic sprejelo stališče do vetrnih elektrarn v povezavi z varstvom ptic in z vidika previdnostnega načela izpostavilo pet kriterijev, ki predstavljajo lokacije, ki se jim je treba izogniti. Volovja reber izpolnjuje vseh pet kriterijev. Volovja reber je pomembno območje za ptice, poleg tega pa je to eno večjih območij v Sloveniji brez večje urbanizacije in nenazadnje je to območje preprosto lepo. Opozoril je, da se je njihovo društvo poleg dveh domačinov vključilo v postopek za izdajo okoljevarstvenega soglasja za gradnjo vetrne

elektrarne na Volovji rebri, vendar so bili izločeni iz postopka, čeprav zakon o varstvu okolja določa načelo vključevanja javnosti in imajo po zakonu o ohranjanju narave status društva, ki deluje v javnem interesu, in pravico sodelovati v vseh upravnih postopkih. Ob koncu je še pohvalil vodenje ustne obravnave v okviru postopka, ki ga vodi Agencija RS za okolje.

Pooblaščenec Elektro Primorske je predstavil pristop investitorja k projektu VE Volovja reber. Investitor je pred odločitvijo presojal socialni vidik (sprejetje in umeščenost objekta v lokalno skupnost), ekonomski vidik, naravovarstveni vidik. Pri presoji naravovarstvenega vpliva je zasledoval naslednje cilje: preprečitev zaraščanja, vpliv posega na posamezne živalske vrste, ki ne bo tako bistven in uničujoč, kot ga predstavljajo nasprotniki tega projekta. Predvideni poseg ima v širšem konceptu manjši vpliv, kot se ga želi prikazati: daljinski vpliv za ujede in netopirje 0,58% in za ostale vrste 0,032%.

Predstavniki E-NET OKOLJE je povedal, da je med predvidenim posegom in Škocjanskimi jamami celotna Ilirska Bistrica z industrijo, prometnicami. Opozoril je, da bodo velike ujede s tega območja izginile, če se bo to področje še naprej zaraščalo.

Predstavniki Aquarius-a je dejal, da so pri pripravi poročila o vplivih na okolje z vidika varstva narave upoštevali previdnostno načelo in predvideli možnost prisotnosti risa na tem območju. Zato so sprejeli vse omejitvene ukrepe, s katerimi bi preprečili, da bi iz tega območja zaradi vetrne elektrarne izginil ris oziroma da bi do tega prišlo samo z manjšo verjetnostjo. Dejaj je, da gre na tem območju za kulturno krajino, pašnike in travnike, ki so nastali izključno zaradi človekovih aktivnosti, brez teh posegov človeka bi bil tu bukov gozd, brez pestre flore in favne. Ker smo dolžni varovati redke habitate, kot so suhi kraški travniki, ni objektivnega razloga za nasprotovanje posegu, ki ohranja habitate, ki so posledica človekovih aktivnosti, na daljši rok.

V razpravi je večina članov komisije podprla izgradnjo vetrne elektrarne na Volovji rebri, še posebej z vidika spodbujanja obnovljivih virov energije in s tem varstva okolja ter velike podpore lokalnega okolja, ki vidi v tem projektu možnost nadaljnega razvoja. Z izkoriščanjem vetrne energije lahko pripomoremo tudi k izpolnjevanju Kjotskega protokola, ki zavezuje tudi našo državo. Območje Nature 2000 obsega 35,5% površine Slovenije, kar predstavlja kar tretjino njenega ozemlja, pri čemer danes ugotavljamo, da nas to omejuje pri nekaterih projektih. Člani komisije so menili, da bo predviden poseg imel določene posledice za naravo in živali, vendar so argumenti nasprotnikov izgradnje vetrne elektrarne na Volovji rebri preveč deklarativne narave, ob tem pa

ne povedo, katera lokacija bi bila primerna za tak projekt. Po mnenju nekaterih članov komisije bi katerakoli lokacija v Sloveniji doživela podobno usodo kot Volovja reber, ker ima vsak prostor nekaj, kar je treba varovati. Nekateri so tudi menili, da so nasprotna mnenja tudi potrebna, ker se lahko na ta način izognemo mnogim napakam. Ob vsakoletnem naraščanju porabe električne energije je vsak dodaten vir energije pomemben, tudi vetrna energija. Postavljeno je bilo tudi vprašanje, ali obstajajo na podlagi znanstvenih izsledkov podatki, kako je na ptice vplival dosedanj razvoj Slovenije. Eden izmed članov je tudi menil, da je umestitev avtocest v prostor že naredila veliko škodo velikim zverem. Predsednik komisije je poudaril, da ne glede na nedvomno smotrnost izkoriščanja tega vira energije ni primerno, da komisija z opredeljevanjem o umestitvi objekta na konkretno lokacijo sprejema politično odločitev, ki bi lahko imela tudi vpliv na odločanje Agencije RS za okolje. Odločitev o okoljevarstvenem soglasju k umestitvi vsakega konkretnega objekta v prostor, bi po mnenju predsednika komisije morala biti strokovna in mora temeljiti izključno na veljavnih predpisih in ugotovljenih dejstvih.

Komisija je po opravljeni razpravi sprejela naslednje stališče:

1. Komisija podpira izgradnjo vetrne elektrarne na Volovji rebri nad Ilirsko Bistrico, ker so bili po njenem mnenju predstavljeni argumenti predlagateljev in zagovornikov tega projekta prepričljivejši od nasprotnikov posega v prostor. Komisija ob tem poudarja pomembnost velike podpore lokalnega prebivalstva in Občine Ilirska Bistrica, ki vidijo v tem projektu možnost nadaljnega razvoja.
2. Komisija poudarja, da že Resolucija o Nacionalnem energetskega programu določa, da bo država spodbujala povečanje deleža električne energije iz obnovljivih virov, med katere sodi tudi veter. Komisija podpira izkoriščanje vetrne energije v Sloveniji, pri umeščanju vetrnih elektrarn v prostor, ki lahko pripomorejo k zmanjšanju CO₂, pa je treba upoštevati okoljski, gospodarski, socialni in razvojni vidik in v okviru tega iskati najbolj optimalne rešitve.
3. Komisija opozarja, da iz osnutka študije o vetrnih razmerah v Sloveniji (junij 2005) izhaja, da obstaja glede na moč vetra kar nekaj možnih lokacij v Sloveniji, pri tem pa nimamo sprejete strategije o sprejemljivih lokacijah za gradnjo vetrnih elektrarn na nivoju države in o njihovi vključitvi v javno elektroenergetsko omrežje. Po mnenju komisije je nujno sprejeti omenjeno strategijo, ki bi lahko predstavljala izhodišče potencialnim investitorjem in državnim organom pri sprejemanju odločitev.